

AGRICULTURA

SĂPTĂMINAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ DIN AGRICULTURĂ, INDUSTRIA ALIMENTARĂ ȘI GOSPODĂRIEA APELOR

Obiectiv major în I.A.S.

RIDICAREA PRODUCTIVITĂȚII MUNCII LA COTE SUPERIOARE

Ing. Barbu POPESCU

șeful
Departamentului agriculturii de stat

Desfășurându-și întreaga activitate în scopul îndeplinirii sarcinilor trasate de partid, întreprinderile agricole de stat au constituit și constituie, pentru celelalte unități din agricultură, model de organizare a producției și a muncii, centre de aplicare a tehnologiilor avansate și de gospodărire rațională a fondurilor materiale și bănești, furnizor principal de semințe, material săditor și animale de înaltă valoare biologică, sector important de asigurare a fondului central cu produse agroalimentare.

Bucurându-se de sprijinul permanent și multilateral al partidului și guvernului, întreprinderile agricole de stat au fost dotate cu o puternică și modernă bază tehnico-materială. Datorită

acestui sprijin, fondurile fixe, raportate la 100 ha teren agricol au crescut de la 744,7 mii lei în anul 1965, la 1291,2 mii lei în 1970 și vor ajunge în anul 1973 la peste dublu față de anul 1965. De asemenea, efectivele de animale exprimate în U.V.M. au crescut de la 975 mii în 1965, la 1473 mii în anul 1970 și vor ajunge la 1880 mii în 1973. Încărcătura pe tractor a scăzut de la 80,4 ha teren agricol în anul 1965, la 70,1 ha în 1970 și la cca. 65 ha în anul 1973.

Lărgirea și modernizarea continuă a bazei tehnico-materiale, introducerea în producție a celor mai noi cuceriri ale progresului tehnic și aplicarea unui amplu program de organizare științifică a producției și a muncii au

determinat obținerea în întreprinderile agricole de stat a unor producții medii mereu mai ridicate, atât în sectorul vegetal cât și în cel al creșterii și îngrijirii animalelor. Potrivit datelor preliminare, producția globală agricolă la I.A.S. este mai mare în 1972, față de 1971, cu 13,5% iar producția marfă cu 14%. Mai buna gospodărire s-a reflectat în mărirea volumului de beneficii. Creșterea producțiilor a permis, totodată, o participare mai substanțială a întreprinderilor agricole de stat la constituirea fondului central de produse agricole. Concret, participarea în anul 1972 a fost în proporție de 30,7% la grâu, 66,2% la soia, 23,8% la floarea-soarelui, 15,1% la cartofi și legume, 42,4% la carne, 23,1% la lapte de vacă, 57% la ouă etc.

Anul 1973 este hotărâtor pentru realizarea sarcinilor trasate de Conferința Națională a P.C.R., pentru îndeplinirea mai devreme a prevederilor cincinalului. În acest an, producția globală agricolă în I.A.S. urmează să crească cu 19% față de preliminările pe 1972, iar producția marfă cu 15%. I.A.S. vor livra în plus față de anul trecut: 28 000 tone de grâu, 86 000 tone de soia, 15 000 tone de floarea-soarelui, 84 000 tone de cartofi și legume, 83 500 tone de carne, 1 917 000 hl de lapte, 130 milioane de ouă și 630 tone de lână. Tot în acest an, în urma introducerii sfelei de zahăr în cultură, vor fi livrate fabricilor peste 400 000 tone sfeclă de zahăr. Remarcăm faptul că cea mai mare parte a sporului de producție urmează să se realizeze pe seama creșterii productivității muncii. Aceasta tre-

(Continuare în pag. a 5-a)

ÎN ACEST NUMĂR:

- Unitățile agricole socialiste care au fost decorate cu Ordinul Muncii clasa I pentru obținerea de producții mari în anul 1972 (pag. a 3-a)
- Adunările generale ale salariaților - foruri importante pentru dezbaterile și soluționarea problemelor economice și sociale (pag. a 12-a)

Fabrica de ulei Constanța. Procesul tehnologic este condus cu mijloace moderne de automatizare și mecanizare; omului nu-i rămâne decât să supravegheze bunul mers al operațiilor tehnologice.

In județul Vrancea

PREOCUPĂRI PENTRU DEZVOLTAREA ZOOTEHNIEI

Ing. Nicolae BALOSIN

director general
al Direcției generale județene Vrancea
pentru agricultură,
industrie alimentară și ape

La Plenara C.C. al P.C.R. din 17-19 martie 1970, tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat, între altele, că dezvoltarea zootehnicii și creșterea producției animaleiere constituie una din problemele de cea mai mare importanță pentru progresul agriculturii, pentru ridicarea nivelului de trai al populației „După cum se știe - a subliniat secretarul general al partidului - existența unui puternic sector zootehnic reprezintă unul din indicatorii cei mai caracteristici ai unei agriculturi intensive, moderne”.

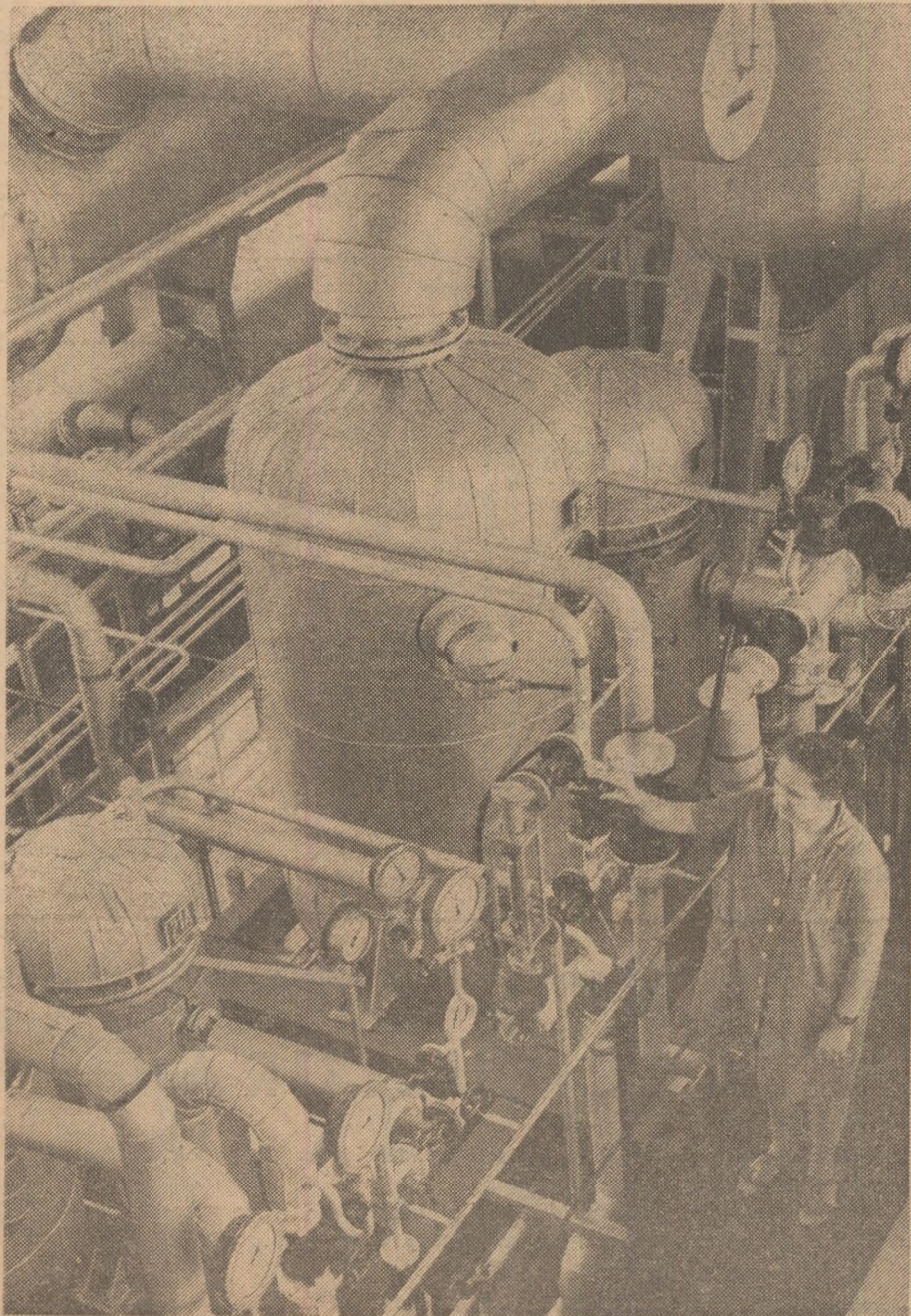
Care este în această privință situația zootehnicii județului Vrancea? Ce măsuri au fost întreprinse pentru sporirea efectivelor de animale și a producțiilor acestora?

Încă din anul 1970, au fost analizate cu spirit de răspundere sarcinile ce ne-au revenit potrivit prevederilor înscrise în Programul național de dezvoltare a zootehnicii. Atenția noastră s-a concentrat în primul rând asupra sporirii șeptelului și creșterii producției a-

nimaliere, consolidării, dezvoltării și modernizării sectorului zootehnic.

Acum, la începutul anului 1973, putem preciza că în mare parte prevederile planului de măsuri respective au fost îndeplinite. Trebuie subliniat că preocuparea noastră principală a fost îndreptată spre procesul de concentrare, profilare și specializare a creșterii animalelor, continuându-se acțiunea de modernizare a fermelor, de constituire a complexelor cu exploatare intensivă, cooperatiste, intercooperatiste și asociate. Astfel, creșterea vacilor de lapte a fost concentrată în numai 49 de unități, față de 65 cîte creșteau vaci în 1970. Capacitatea fermelor a crescut, creîndu-se condiții pentru intensificarea producției. În 1970, în județul Vrancea mai existau 12 unități care dețineau sub 100 de vaci și numai una cu peste 500; în prezent, dispunem de 4 unități care dețin, fiecare, peste 500 vaci de lapte, rămînînd numai două unități cu efective sub 100 de vaci.

(Continuare în pag. a 6-a)

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică, editat sub egida Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor și a Uniunii Sindicatelor pe ramură.

Nr. 2 (518)

Joi 11 ianuarie 1973

SUMAR:

- **OLEOCARBETOXUL** — un produs eficace pentru combaterea dăunătorilor (pag. 4)
- **Cuvîntul specialistului: INGRIJIREA VINURILOR ÎN TIMPUL IERNII** (pag. 5)
- **În județul Hunedoara: PAJIȘTILE POT ȘI TREBUIE SĂ PRODUCĂ MAI MULT** (pag. 6)
- **PROGRAMUL DE AMELIORARE A PORCINELOR** (pag. 7)
- **Din nou despre apărarea fondului funciar: CE ADUNI CU O MÎNĂ NU RISIPI CU CEALALTA** (pag. 8)
- **Un obiectiv actual în agricultură și industria alimentară: INTRODUCEREA PROGRESULUI TEHNIC** (pag. 9)
- **SE EXTINDE ACORDUL GLOBAL** (pag. 10)
- **Industria alimentară: ÎNNOIEREA TEHNOLOGIILOR ÎN TRANSPORTURILE INTERNE** (pag. 11)
- **CUM FUNCȚIONEAZĂ ATELIERILE — ȘCOALĂ?** (pag. 13)
- **CALEIDOSCOP** (pag. 14)
- **AGRICULTURA PE GLOB** (pag. 16)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilia ALBULESCU (secretar general de redacție); Ing. Marin CAPISIZU, membru corespondent al A.S.A.S.; Dr. ing. Octavian CARARE; Ing. Vasile CIAUȘU, (redactor șef); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Gheorghe MOLDOVAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al A.S.A.S.; Dr. ing. Mircea MOTOC, membru corespondent al Academiei R.S. România; Prof. dr. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al A.S.A.S.; Ing. Lucian ROSCA; Ing. Mihai SEMENESCU; Anton STOIANOVICI; Ing. Nicolae STOICA; Prof. dr. doc. Nicolae ȘTEFAN, membru titular al A.S.A.S.; Conf. ing. Vasile TEMISAN, membru corespondent al A.S.A.S.; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția: București, Piața Științelor nr. 1 Sectorul 1. Oficiul poștal 33. Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Căso Științelor”.

40.000

• Cronica săptămînii •

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, întreprinde între 8—12 ianuarie, o vizită în Republica Islamică Pakistan, la invitația președintelui acestei țări, Zulfikar Ali Bhutto. Vizita, constituind o nouă ilustrare a politicii externe active a țării noastre, se înscrie ca o etapă importantă în dezvoltarea relațiilor de prietenie dintre România și Republica Islamică Pakistan, reprezentată, totodată, o expresie a politicii externe a statului nostru de promovare consecventă a colaborării multilaterale și cooperării fructuoase, în interesul înțelegerii între popoare, al păcii și securității internaționale. Această vizită urmează altora efectuate nu cu mult timp în urmă în țările socialiste din Asia — Republica Populară Chineză, R.P.D. Coreeană, R.D. Vietnam, R.P. Mongolă, ca și în alte țări din Asia — Iran, India, Turcia — fapt ce demonstrează cu deosebită tărie interesul profund, constant, manifestat de țara noastră pentru dezvoltarea unor relații bune, fructuoase, cu statele asiatice precum și cu celelalte state ale lumii, relații bazate pe stimă și avantaj reciproc, pe respectul suveranității și independenței naționale, neamestecul în treburile interne și egalitatea în drepturi.

Desfășurându-se la mai puțin de un an după itinerarul care a cuprins opt state independente de pe continentul African, prezenta vizită a tovarășului Nicolae Ceaușescu în Republica Islamică Pakistan reafirmă dorința țării noastre și a poporului român, de a extinde raporturile de prietenie, solidaritate și colaborare rodnică, permanentă, cu toate popoarele care au pășit pe calea dezvoltării de sine stătătoare a progresului economic și social.

România socialistă, țară europeană care acordă o însemnată de prim ordin îmbunătățirii climatului politic, stabilirii unor relații noi între toate statele europene, edificării unui sistem de securitate și cooperare pe continentul nostru, dezvoltă în același timp raporturi de colaborare cu țările de pe toate celelalte continente, și în acest fel aduce o contribuție însemnată la nobilele opere de pace și securitate în lumea întreagă.

Reportajele, imaginile fotografice și la televiziune transmise din îndepărtatul Pakistan vorbesc despre caldă prietenie, dragostea sinceră cu care poporul acestei țări a întâmpinat pe solii poporului român. La aeroport, pe traseul până la reședință, în vizitele efectuate, la construcțiile mărețe pe care le realizează poporul pakistanez prieten, la edificiile culturale, mii și mii de cetățeni au făcut o primire însuflețitoare conducătorului poporului român prieten, au organizat impresionante manifestări de stimă, prețuire și considerație. Prin ovații și urale, poporul pakistanez și-a exprimat bucuria de a-l avea în mijlocul lor pe tovarășul Nicolae Ceaușescu. Dînd glas puternicelor sentimente de prietenie, pe uriașe banderole roșii au fost înscrise, în limbile engleză și urdu, urări de bun venit în cinstea înalților oaspeți, a prieteniei dintre popoarele român și pakistanez.

Convorbirile oficiale desfășurate într-o atmosferă cordială, prietenească, au marcat un punct important în cadrul vizitei. Așa după cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu în toastul rostit la dineul oferit de președintele Zulfikar Ali Bhutto, „convorbirile pe care le-am început azi au evidențiat că există posibilități reale de a extinde mult relațiile de colaborare între România și Pakistan”.

La peste cinci mii de kilometri depărtare de țara noastră este un popor care are năzuințe comune cu noi, cei ce trăim la poalele Carpaților. În domeniul activității internaționale, România și Pakistanul au colaborat și colaborează activ. Sînt toate premisele create ca și în viitor aceste două țări să acționeze, împreună cu toate popoarele dornice de pace și colaborare, pentru respectul dreptului internațional, pentru creșterea rolului Organizației Națiunilor Unite în viața internațională, pentru o colaborare trainică între popoare.

Este semnificativ faptul că președintele Zulfikar Ali Bhutto și-a început toastul cu următoarele cuvinte: „Am avut azi după amiază convorbiri. Știam și înainte de aceste convorbiri că vom realiza progrese la împlinirea noastră. Iar motivul este simplu. Este sigur că politica externă a României și politica externă a Pakistanului sînt conforme cu un număr de principii internaționale recunoscute și statornicite în lume; această politică externă este bazată pe norme de justiție și echitate internațională... „Deși țara dumneavoastră, domnule președinte, se află în Europa, iar țara mea în Asia, deși ne despart întinderi mari de pămînt și munți înalți, există totuși o afinitate și înțelegere comună între noi. Așteptăm și dorim ca relațiile de cooperare constructive dintre România și Pakistan să se dezvolte în toate domeniile — economic, cultural, social sau în orice alt domeniu. Vă pot asigura, în numele poporului meu, că vom saluta orice dezvoltare a colaborării dintre cele două țări ale noastre”.

Semnarea Declarației solemne comune a Republicii Socialiste România și a Republicii Islamice Pakistan așează pe baze noi, trainice, relațiile dintre cele două țări, deschide o eră nouă de colaborare trainică și îndelungată între aceste popoare, care sînt animate de dorința de a-și asigura dezvoltarea economică și socială independentă, de a trăi în pace și colaborare cu toate popoarele lumii.

Presa pakistaneză, înalte oficialități au exprimat sentimente de caldă simpatie față de solii poporului nostru, de România socialistă, dînd o înaltă apreciere succeselor obținute: „Admirăm foarte mult succesele multilaterale ale României în construcția internă” „...Urmărim cu toată atenția politica externă a României, activitatea sa neobosită pentru instaurarea în ansamblul vieții mondiale a unor principii care să dea posibilitate fiecărui stat, fiecărei națiuni să se dezvolte așa cum crede de cuvință, cum îi dictează interesele sale, fără a avea să se teamă de manifestările politicii de forță sau de amenințare cu forța”.

Sîntem mîndri că remarcabilele realizări ale poporului român sînt cunoscute și apreciate la justa lor valoare. Sînt evidențiate înfăptuirile României pe diferite tărîmuri ale vieții economice și social-politice, politica sa de pace, prietenie și colaborare cu toate popoarele lumii.

În aceste zile, presa pakistaneză, reprezentanții ai opiniei publice din această îndepărtată țară au exprimat cuvinte calde, de înaltă apreciere la adresa celui mai iubit fiu al poporului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu. „Deși președintele Republicii Socialiste România vizitează pentru prima oară Pakistanul, el este bine cunoscut la noi în țară, se sublinia în ziarul „Pakistan Times”. Poporul Pakistanului îl cunoaște ca pe conducătorul brav al unei națiuni curajoase, a cărei politică externă se bucură de respect și admirație unanimă... Actuala vizită a celui care pe drept cuvînt poartă titlul de Erou al Republicii Socialiste România — adaugă același ziar — este de natură să stimuleze puternic cooperarea între cele două țări în toate sferile de activitate”.

„Poporul nostru știe ce reprezintă pe plan internațional președintele Nicolae Ceaușescu, ce poziții înaintate, principale promovează acest mare om de stat. Pentru această principialitate îi sîntem recunoscători, declara o înaltă oficialitate pakistaneză. Iată de ce ne simțim mîndri de a avea ca oaspete pe acest militant de frunte al păcii și prieteniei între popoare”.

Vizita continuă sub auspicii deosebit de favorabile. Este evident faptul că convorbirile dintre președintele Nicolae Ceaușescu și președintele Zulfikar Ali Bhutto vor consolida temeliile relațiilor de cooperare existente între cele două națiuni și vor da noi dimensiuni acestor legături. Deși despărțite de o mare distanță, România și Pakistanul devin astăzi tot mai apropiate ca urmare a strîngerii relațiilor dintre ele pe baza principiilor deplinei egalități în drepturi, a stimei și încrederii reciproce.

● BLOC-NOTES ● BLOC-NOTES ● BLOC-NOTES ● BLOC-NOTES ●

PRIMELE NOI MAȘINI ȘI UTILAJE AGRICOLE

Uzinele constructoare au livrat unitățile agricole primele mașini și utilaje prevăzute în planul noului an. Potrivit prevederilor de înregistrare tehnică a agriculturii, unitățile acestei importante ramuri a economiei naționale vor primi în acest an încă 9 000 de tractoare, 4 300 de combine, 1 600 de semănători, precum și un număr sporit de alte utilaje și instalații care vor contribui la sporirea gradului de mecanizare în diferite sectoare de producție.

MARI LUCRĂRI DE HIDROAMELIOARAȚII

Institutele de proiectări au predat constructorilor 96% din documentațiile tehnice pentru lucrările de îmbunătățiri funciare prevăzute pentru acest an. Potrivit planului, se prevede executarea de noi amenajări pentru irigații pe 240 000 hectare, desecări pe 151 000 ha, îndiguiți pe 63 000 ha și lucrări de prevenire și combatere a eroziunii solului pe 87 000 hectare.

DEZBATERE ȘTIINȚIFICĂ

În zilele de 8 și 9 ianuarie, în Aula Academiei de științe agricole și silvice din București a avut loc o dezbateră științifică pe tema „Sistemul informatic — instrument de cunoaștere, previziune și acțiune în agricultură”. Lucrările s-au desfășurat în sesiuni plenare și pe secții. În cadrul secțiilor s-au abordat următoarele aspecte: „Sistemul informațional și conducerea cu mijloace de automatizare” și „Cercetarea în domeniul utilizării tehnicii automatizate de calcul”. La dezbateri au participat personalități ale vieții științifice, reprezentanți din cadrul A.S.A.S. și M.A.I.A.A., cadre din învățămîntul superior, din alte institute de

cercetări, din unități productive etc. Dezbaterile se înscrie pe linia măsurilor consacrate îndeplinirii prevederilor Hotărîrii C.C. al P.C.R. cu privire la perfecționarea sistemului informațional economic-social, introducerea sistemelor de conducere cu mijloace de prelucrare automată a datelor și dotarea economiei naționale cu tehnica de calcul în perioada 1971—1980.

Cărți noi

FIZIOLOGIA PLANTELOR

În Editura didactică și pedagogică a apărut, recent, lucrarea cu titlul de mai sus, semnată de academicienii Ștefan Pêterfi și Neculai Sălăgeanu. Autorii, renumiți profesori în domeniul științelor naturii și biologiei, prezintă într-un mod clar și concis procesele fiziologice din organismele vegetale, stăruind asupra nivelului actual al rezultatelor cercetărilor științifice din acest domeniu. O atenție deosebită se acordă rezultatelor cercetă-

rilor efectuate în țara noastră, precum și aplicării lor în producție.

În lucrare se tratează cele mai importante aspecte ale acestei științe, ca biologia moleculară a plantelor, rolul fiziologic al organitelor celulare, regimul de apă și nutriție minerală a plantelor, fotosinteza și chemosinteza, translocția substanțelor anorganice și schimburile de energie din corpul plantelor, germinația, creșterea și dezvoltarea plantelor, fenomenele de orientare și de mișcare a plantelor.

Volumul cuprinde numeroase desene, figuri, care întregesc și ușurează înțelegerea textului.

Lucrarea se adresează profesorilor de științe naturale din învățămîntul de cultură generală, cercetătorilor, doctoranzilor, studenților de la facultățile de biologie, curs de zi (anul III) și fără frecvență (anul IV), studenților de la facultățile de științe naturale și agricole din institutele pedagogice, studenților agronomi și silvici.

Reînnoiți-vă abonamentele la revista

„AGRICULTURA”

Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile poștale, la factorii poștali și difuzorii procentuali.

Costul unui abonament este de 13 lei pe trimestru, 26 lei pe semestru și 52 lei pe an. Preferați abonamentul pe termen lung. El vă asigură primirea revistei la timp și cu regularitate.

Pentru contribuția adusă la înfăptuirea politicii Partidului Comunist Român de dezvoltare a agriculturii socialiste și pentru participarea activă a țărănilor cooperatori, muncitorilor, mecanizatorilor, tehnicienilor și inginerilor la obținerea în anul 1972 a unor producții mari și livrarea la fondul de stat a unor cantități sporite de grâu, porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, soia, cartofi, legume, fructe, struguri, lapte, lână și ouă, pe întreaga suprafață avută în cultură și la totalul efectivelor de animale, prin decret al Consiliului de Stat a fost conferit „Ordinul Muncii” clasa I următoarelor unități agricole socialiste:

C.A.P. Smirna, comuna Grivița, jud. Ialomița (4 502 kg grâu, 5 710 kg porumb, 56 111 kg sfeclă de zahăr la hectar și 230 ouă pe găină); Stațiunii experimentale agricole Turda, jud. Cluj, (5 087 kg grâu la hectar); C.A.P. „Știința”, comuna Luna, jud. Cluj (5 059 kg grâu la hectar); Stațiunii experimentale agricole Caracal, jud. Olt (4 835 kg grâu la hectar); C.A.P. Drăgănești, orașul Drăgănești-Olt, jud. Olt (4 846 kg grâu la hectar); C.A.P. Stoenesti, comuna Stoenesti, jud. Olt (4 795 kg grâu la hectar); C.A.P. „Tudor Vladimirescu”, comuna Tudor Vladimirescu, jud. Brăila (4 701 kg grâu la hectar); C.A.P. Stoicănesti, comuna Stoicănesti, jud. Olt (4 665 kg grâu la hectar); Stațiunii experimentale agricole Lovrin, jud. Timiș (4 602 kg grâu la hectar); C.A.P. Petrești, comuna Petrești, jud. Satu Mare (4 594 kg grâu la hectar); C.A.P. din comuna Foeni, jud. Satu Mare (4 514 kg grâu la hectar); C.A.P. Nerău, comuna Teremia Mare, jud. Timiș (4 508 kg grâu la hectar); I.A.S. Corabia, jud. Olt (4 508 kg grâu la hectar); C.A.P. din orașul Salonta, jud. Bihor (55 500 kg sfeclă de zahăr la hectar, 7,4 kg lână de oaie, 240 ouă pe găină); C.A.P. din comuna Gheorghe Doja, jud. Ialomița (6 158 kg porumb, 49 860 kg sfeclă de zahăr și 2 551 kg floarea-soarelui la hectar); C.A.P. Iazu, comuna Știința, jud. Ialomița (5 850 kg porumb, 64 166 kg sfeclă de zahăr și 2 500 kg floarea-soarelui la hectar); C.A.P. din orașul Techirghiol, jud. Constanța (5 500 kg porumb la hectar, 225 ouă pe găină); C.A.P. „Ho Și Min”, comuna Dor Mărunt, jud. Ialomița (5 399 kg grâu, 7 300 kg porumb și 50 000 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. Podgoria, comuna Șiria, jud. Arad (6 788 kg porumb și 52 006 kg sfeclă de zahăr la hectar); I.A.S. Giarmata, jud. Timiș (6 104 kg porumb și 10 500 kg struguri la hectar); C.A.P. din comuna Grindu, jud. Ialomița (5 810 kg porumb și 47 368 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. din orașul Jimbolia, jud. Timiș (5 775 kg porumb și 50 700 kg sfeclă de zahăr la hectar); I.A.S. Studina, jud. Olt (5 700 kg porumb și 2 286 kg soia la hectar); C.A.P. „Cuza-Vodă”, comuna Castelu, jud. Constanța (5 699 kg porumb și 58 289 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. din comuna Lenaheim, jud. Timiș (5 689 kg porumb și 60 000 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. Lunca, comuna Luna, jud. Cluj, (5 510 kg porumb și 25 990 kg legume la hectar); I.A.S. „M. Kogălniceanu”, jud. Constanța (5 500 kg porumb la hectar, 9,9 kg lână pe oaie); C.A.P. din comuna Bucecea, jud. Botoșani (50 843 kg sfeclă de zahăr la hectar, 3 646 l lapte pe vacă furajată); C.A.P. din comuna Gornești, jud. Mureș (57 012 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. Tomnatic, comuna Lovrin, jud. Timiș (56 900 kg sfeclă de zahăr și 35 000 kg legume la hectar); C.A.P. din comuna Diosig, jud. Bihor (25 000 kg legume la hectar); C.A.P. din comuna Ghimbav, jud. Brașov (37 167 kg cartofi la hectar); C.A.P. Căciulești, comuna Gîrov, jud. Neamț (27 000 kg cartofi la hectar și 230 ouă pe găină); C.A.P. Someșul, municipiul Satu Mare (8 715 kg porumb la hectar); C.A.P. Slăveni, comuna Gostavățu, jud. Olt (5 201 kg grâu și 8 160 kg porumb la hectar); C.A.P. din comuna Vințu de Jos, jud. Alba (7 871 kg porumb la hectar); C.A.P. „Înainte”, comuna Poiana Mare, jud.

Dolj (7 309 kg porumb la hectar); C.A.P. „Șiriana”, comuna Șiria, jud. Arad (7 058 kg porumb la hectar); C.A.P. din comuna Castelu, jud. Constanța (6 900 kg porumb la hectar); C.A.P. „Timpuri Noi”, comuna Poiana Mare, jud. Dolj (6 876 kg porumb la hectar); C.A.P. Cioroiu, comuna Fălcoiu, jud. Olt (6 809 kg porumb la hectar); C.A.P. din comuna Grădiștea, jud. Ilfov (6 591 kg porumb la hectar); C.A.P. din orașul Zimnicea, jud. Teleorman (6 557 kg porumb la hectar); C.A.P. Comlăuș, comuna Sintana, jud. Arad (6 471 kg porumb la hectar); C.A.P. „Înfrățirea”, comuna Dor Mărunt, jud. Ialomița (6 370 kg porumb la hectar); C.A.P. „2 Mai”, comuna Limanu, jud. Constanța (6 365 kg porumb la hectar); C.A.P. din comuna Luna, jud. Cluj (6 332 kg porumb la hectar); C.A.P. „Partizanul Roșu”, orașul Zimnicea, jud. Teleorman (6 315 kg porumb la hectar); C.A.P. din comuna Mihăești, jud. Vâlcea (6 311 kg porumb la hectar); Institutului de cercetări pentru cereale și plante tehnice Fundu-

hectar); C.A.P. Cruceni, comuna Sagu, jud. Arad (5 633 kg porumb la hectar); C.A.P. din comuna Movileni, jud. Iași (5 628 kg porumb la hectar); C.A.P. din comuna Satchinez, jud. Timiș (5 625 kg porumb la hectar); C.A.P. din comuna Vulturești, jud. Olt (5 612 kg porumb la hectar); C.A.P. din comuna Murfatlar, jud. Constanța (5 600 kg porumb la hectar); C.A.P. „Unirea”, comuna Livada, jud. Arad (5 569 kg porumb la hectar); I.A.S. „N. Bălcescu”, jud. Constanța (5 536 kg porumb la hectar); C.A.P. din comuna Miloșești, jud. Ialomița (5 518 kg porumb la hectar); C.A.P. Gottlob, comuna Lovrin, jud. Timiș (5 517 kg porumb la hectar); C.A.P. din comuna Sudiți, jud. Ialomița (5 500 kg porumb la hectar); C.A.P. din comuna Grivița, jud. Ialomița (4 636 kg grâu și 5 500 kg porumb la hectar); C.A.P. „1 Mai”, comuna Segarcea-Vale, jud. Teleorman (2 573 kg floarea-soarelui la hectar); C.A.P. Uda Clocociov, comuna Slobozia Mîndra, jud. Teleorman (2 570 kg floarea-soarelui la hectar); C.A.P. „V.I. Lenin”, comuna Viziru, jud.

Ileana, jud. Ilfov (47 812 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. din comuna Muntenii Buzău, jud. Ialomița (47 509 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. din comuna Miercurea Nirajului, jud. Mureș (46 670 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. Mostiștea, comuna Gurbănești, jud. Ilfov (46 287 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. Martineni, comuna Catalina, județul Covasna (46 287 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. Cămin, comuna Căpleni, jud. Satu-Mare (46 000 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. Radu-Vodă, comuna Lupșanu, jud. Ialomița (45 882 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. din comuna Fierbinți, jud. Ilfov (45 833 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. din comuna Cenci, jud. Timiș (45 820 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. Colitia, comuna Cocora, jud. Ialomița (45 625 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. Triteni-Colonie, comuna Tritenii de Jos, jud. Cluj (45 595 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. din comuna Tritenii de Jos, jud. Cluj (45 423 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. din comuna Brădeanu, jud. Buzău (45 360 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. Nazna, comuna Sincraiu de Mureș, jud. Mureș (45 200 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. din orașul Sinniclatu Mare, jud. Timiș (45 000 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. din comuna Independența, jud. Ialomița (45 000 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. Gabriellu, comuna Bordei Verde, jud. Brăila (45 000 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. din comuna Cristian, jud. Brașov (45 000 kg sfeclă de zahăr și 35 000 kg cartofi la hectar); I.A.S. Grabat, jud. Timiș (4 613 grâu și 2 735 kg soia la hectar); I.A.S. Măcin, jud. Tulcea (2 583 kg soia la hectar); I.A.S. Tomnatic, jud. Timiș (2 577 kg soia la hectar); I.A.S. Drumul Subțire, jud. Ialomița (2 502 kg soia la hectar); I.A.S. Făcăeni, jud. Ialomița (2 460 kg soia la hectar); I.A.S. Mureș, jud. Mureș (2 450 kg soia la hectar); I.A.S. Dragalina, jud. Ialomița (2 330 kg soia la hectar); I.A.S. Slobozia, jud. Ialomița (2 328 kg soia la hectar); I.A.S. Corabia, jud. Olt (2 275 kg soia la hectar); I.A.S. Varias, jud. Timiș (2 306 kg soia la hectar); I.A.S. Jimbolia, jud. Timiș (2 243 kg soia la hectar); I.A.S. Hirsova, jud. Constanța (2 227 kg soia la hectar); I.A.S. Insula Mare a Brăilei, jud. Brăila (2 210 kg soia la hectar); I.A.S. Vetrisoara, jud. Vaslui (2 150 kg soia la hectar); I.A.S. Miroslava, jud. Iași (2 117 kg soia la hectar, 3 750 l lapte pe vacă furajată); I.A.S. Albești, jud. Botoșani (2 012 kg soia la hectar); C.A.P. Chișișeni, comuna Udești, jud. Suceava (32 500 kg cartofi la hectar); C.A.P. din comuna Forăști, jud. Suceava (30 008 kg cartofi la hectar); C.A.P. din comuna Udești, jud. Suceava (27 796 kg cartofi la hectar); C.A.P. Sîntimbru, comuna Sincraieni, jud. Harghita (27 278 kg cartofi la hectar); C.A.P. Reușeni, comuna Udești, jud. Suceava (26 900 kg cartofi la hectar); C.A.P. din comuna Tușnad sat, jud. Harghita (26 810 kg cartofi la hectar); C.A.P. din comuna Hălchiu, jud. Brașov (25 309 kg cartofi la hectar); C.A.P. din orașul Gheorgheni, jud. Harghita (25 177 kg cartofi la hectar); I.A.S. Bacău, jud. Bacău (25 070 kg cartofi la hectar, 3 520 litri lapte pe vacă furajată); C.A.P. Toplița Ciuc, orașul Miercurea-Ciuc, jud. Harghita (25 000 kg cartofi la hectar); C.A.P. din comuna Berveni, jud. Satu-Mare (30 100 kg legume la hectar); C.A.P. din comuna Bucov, jud. Prahova (26 300 kg legume la hectar); C.A.P. „8 Martie”, comuna Ulmeni, jud. Ilfov (25 550 kg legume la hectar); Stațiunii experimentale Voinești, județul Dimbovița (17 680 kg fructe la hectar); I.A.S. Focșani, jud. Vrancea (14 400 fructe la hectar); I.A.S. Pecica, jud. Arad (4 100 litri lapte pe vacă furajată); I.A.S. Cotnari, jud. Iași (9,3 kg lână pe oaie); I.A.S. Carei, jud. Satu-Mare (8,5 kg lână pe oaie); I.A.S. Tășnad, jud. Satu-Mare (7 kg lână pe oaie); C.A.P. din comuna Drăgănești-Vlașca, jud. Teleorman (240 ouă pe găină); I.A.S. Constanța, Municipiul Constanța (228 ouă pe găină); I.A.S. Arad, jud. Arad (227 ouă pe găină); I.A.S. Craiova, jud. Dolj (225 ouă pe găină).

Unitățile agricole socialiste care au fost decorate cu „Ordinul Muncii” clasa I pentru obținerea de producții mari în anul 1972

lea, jud. Ilfov (5 083 kg grâu și 6 292 kg porumb la hectar); C.A.P. din comuna Frăsinet, jud. Ilfov (4 510 kg grâu și 6 285 kg porumb la hectar); C.A.P. Căscioarele, comuna Cerchezu, jud. Constanța (6 200 kg porumb la hectar); C.A.P. Movilița, comuna Topraisar, jud. Constanța (6 188 kg porumb la hectar); C.A.P. Tălpoș, comuna Batăr, jud. Bihor (6 042 kg porumb la hectar); I.A.S. Ciulnița, jud. Ialomița (6 003 kg porumb la hectar); C.A.P. din comuna Potlogi, jud. Dimbovița (6 000 kg porumb la hectar); C.A.P. din orașul Dorohoi, jud. Botoșani (5 980 kg porumb la hectar); C.A.P. din comuna Movilița, jud. Ilfov (5 938 kg porumb la hectar); C.A.P. din comuna M. Kogălniceanu, jud. Constanța (5 922 kg porumb la hectar); I.A.S. Tîrgușor, jud. Constanța (5 915 kg porumb la hectar); C.A.P. Stoicani, comuna Foltești, jud. Galați (5 898 kg porumb la hectar); C.A.P. din comuna Sintana, jud. Arad (5 891 kg porumb la hectar); C.A.P. Sinmartin, comuna Macea, jud. Arad (5 883 kg porumb la hectar); C.A.P. din comuna Varias, jud. Timiș (5 847 kg porumb la hectar); C.A.P. „Zorile Noi”, comuna Bîlteni, jud. Gorj (5 829 kg porumb la hectar); C.A.P. Costinești, comuna Tuzla, jud. Constanța (5 805 kg porumb la hectar); C.A.P. Victoria, din orașul Nădlac, jud. Arad (5 742 kg porumb la hectar); C.A.P. „Dunărea”, orașul Zimnicea, jud. Teleorman (5 725 kg porumb la hectar); C.A.P. din comuna Recas, jud. Timiș (5 713 kg porumb la hectar); C.A.P. Vișoara, comuna Cobadin, jud. Constanța (5 577 kg porumb la

Brăila (2 558 kg floarea-soarelui la hectar); C.A.P. din comuna Gîrla Mare, jud. Mehedinți (2 545 kg floarea-soarelui la hectar); C.A.P. din comuna Pristol, jud. Mehedinți (2 515 kg floarea-soarelui la hectar); C.A.P. Călea, comuna Roșiori, jud. Brăila (60 000 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. Dumbrăvioara, comuna Ernei, jud. Mureș (59 400 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. din comuna Ianca, jud. Brăila (55 454 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. din orașul Luduș, jud. Mureș (54 002 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. Săpunari, comuna Lehliu, jud. Ialomița (53 000 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. din comuna Moldoveni, jud. Neamț (51 470 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. Jieni, comuna Rusănești, jud. Cluj (51 100 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. din comuna Albești, jud. Prahova (50 000 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. din comuna Gherghița, jud. Prahova (50 000 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. Comtoșul Mic, comuna Comloșul Mare, jud. Timiș (49 850 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. Sandra, comuna Biled, jud. Timiș (49 800 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. din comuna Sinzieni, jud. Covasna (49 454 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. din comuna Chețani, jud. Mureș (48 889 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. din comuna Turia, jud. Covasna (48 785 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. Bobda, comuna Cenci, jud. Timiș (48 440 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. din comuna Lupșanu, jud. Ialomița (48 000 kg sfeclă de zahăr la hectar); C.A.P. Ștefănești, comuna

AGENDA LUCRĂRILOR AGRICOLE

- Intensificarea arăturilor pe terenurile ce vor fi semănate în primăvară ● Folosirea integrală a îngrășămintelor organice ● Fertilizarea cu azot a culturii grâului ● Pregătirea răsadnițelor, solarilor și serelor înmulțitor ● Declanșarea însămînțărilor pentru producerea răsadurilor culturilor extratimpurii.

Prima săptămână a anului s-a încheiat, scoțind în evidență noi și înzestrate eforturi ale lucrătorilor ogoarelor pentru pregătirea recoltei anului 1973. Mecanizatorii, paralel cu acțiunea de reparare a tractoarelor și mașinilor agricole, au ieșit în câmp efectuând arături pe mii de hectare. Astfel, în săptămâna trecută, în cooperativatele agri-

cole, s-au realizat, arături pe circa 34 000 de hectare, iar în întreprinderile agricole de stat, pe aproape 14 500 de hectare.

Cu toate acestea, ritmul arăturilor trebuie intensificat, folosind la maximum utilajele existente și fiecare oră bună de lucru din cadrul „ferestrelor iernii”, cu atât mai mult cu cât mai sînt

de arat peste 598 000 de hectare în cooperativatele agricole și 124 000 de hectare în întreprinderile agricole de stat. Mari suprafețe nearate sînt în cooperativatele din județele Timiș, Dimbovița, Teleorman, Bistrița-Năsăud, Sibiu, Brașov, Maromureș, Harghita, Covasna, Hunedoara, Prahova etc., precum și în unitățile de stat din Arad, Tulcea, Ilfov, Argeș, Prahova, Bacău, Vâlcea, Vaslui, Gorj, Neamț Cluj, Covasna, Harghita și altele.

Paralel cu efectuarea ogoarelor, o altă acțiune de actualitate este transportul în câmp și împrăștierea gunoaiului de grajd. Rezerva de apă existentă în sol dă garanția folosirii eficiente a îngrășămintelor organice, cu repercusiuni directe asupra creșterii producțiilor medii. De aceea, cooperativatele agricole, întreprinderile agricole de stat au obligația de a folosi integral gunoaiul de grajd, știut fiind că repartizarea îngrășămintelor chimice se va face în funcție de modul cum fiecare unitate agricolă va îndeplini planul de fertilizare cu îngrășăminte organice.

Condițiile în care grâul a fost semănat în toamnă impun ca acestuia să i

se acorde o atenție deosebită. Fiecare specialist trebuie să urmărească starea de vegetație a culturii și, în funcție de analizele de sol, să întocmească planul de fertilizare cu azot (a se urmări articolul din numărul trecut „Acțiuni prioritare în cultura grâului”).

În grădini, preocupările legumicultorilor sînt îndreptate spre definitivarea planurilor de producție, a schițelor de amplasare a culturilor de legume în câmp și a angajamentelor de lucru în acord global, pregătirea răsadnițelor, solarilor și serelor-înmulțitor, asigurarea biocombustibilului, dezinfecția construcțiilor etc. Spre sfîrșitul săptămîinii, pot fi declanșate însămînțările pentru producerea de răsaduri destinate culturilor extratimpurii și a legumelor de primă apariție. Se vor continua lucrările de nivelare curentă precum și cele de administrare a îngrășămintelor chimice și organice.

Și în livezi, lucrările curente vizează transportul gunoaiului de grajd, tăierea pomilor, combaterea bolilor și insectelor dăunătoare etc. Tratamentele făcute acum pot avea concentrații mai ridicate și, deci, eficacitate sporită.

OLEOCARBETOXUL un produs eficace pentru combaterea dăunătorilor

Tratamentele de iarnă s-au impus de mult timp, în pomicultură, prin eficacitatea deosebită pe care o au în combaterea formelor de rezistență și de repaus a numeroase insecte, acarieni, agenți fitopatogeni. Stropirile din această perioadă permit utilizarea unor produse cu acțiune ridicată față de boli și dăunători.

Uleiurile minerale folosite mult timp și la noi în țară, în doze de 5-6%, deși au o eficacitate relativ bună față de păduchele din San Jose (*Quadraspidiotus perniciosus*), prin acțiunea lor fitotoxică, au un efect nefavorabil față de pomii fructiferi, mai ales când plantațiile sînt tinere. Produsele pe bază de D.N.O.C. (dinitro orto crezol) și D.N.B.F. dinitro secundar butil fenol) sînt foarte eficiente în combatere, dar datorită toxicității mari pe care o au față de animale și om, în special, prezintă riscuri în utilizare.

Problema reducerii și înlocuirii treptate a produselor foarte toxice stă în atenția cercetărilor de protecția plantelor din țara noastră și a sectorului de chimie. În această direcție ICPP a inițiat o serie de cercetări încă din 1967, care au adus la obținerea unui produs nou, cu eficacitate ridicată în combatere și slab toxic pentru om și animale — oleocarbetoaxul.

Produsul se bazează pe acțiunea conținutului a uleiului mineral și a malationului asupra insectelor și a altor organisme dăunătoare. Aceasta permite reducerea dozei de ulei mineral cu 40-50% și deci și a riscurilor de fitotoxicitate.

Oleocarbetoaxul a fost condiționat pe bază de ulei mineral 50%, cu malation 12% și o serie de produse auxiliare. Insecticidul de acest tip se prezintă ca un produs uleios, emulsionabil. Emulsia de 3% produs condiționat este stabilă timp de 4 ore.

Uleiul mineral ce intră în compoziția acestui produs se obține prin distilarea petrolului. Fitotoxicitatea lui depinde atât de proprietățile fizice ale uleiului, cât mai ales de compoziția și structura hidrocarburilor ce intră în compoziția lui; partea cea mai fitotoxică constituind-o hidrocarburile aromatice și hidrocarburile nesaturate care, oxidate la aer, formează diferiți acizi, cu toxicitate ridicată față de plan-

te. În uleiul ce intră în compoziția amestecului de mai sus se găsesc însă mai ales hidrocarburi parafinice și naftice a căror fitotoxicitate este mai scăzută.

Uleiul acționează asupra insectelor și ouălor lor, prin formarea unei pelicule fine la suprafața lor care împiedică respirația, deranjează echilibrul hidric și distruge uneori tegumentul, iar prin pătrunderea în interiorul corpului a unor cantități mici de ulei, se coagulează protoplasma sau se schimbă o serie de procese fermentative. În acest din urmă caz, asocierea malationului intensifică procesele amintite. Malationul are acțiune de contact, de ingestie și de respirație. La insecte manifestă o acțiune anticolinesterazică.

Experimentat mai mulți ani, în cadrul institutului nostru și la Stațiunea experimentală pomicolă Bistrița, produsul s-a dovedit eficient în combaterea păduchelui din San Jose și a altor Coccidae. De asemenea, a manifestat o bună acțiune față de ouăle de păduchi verzi (*Aphidae*), de purci meliferi (*Pyllidae*), ouă de omizi defoliatoare (*Malacosoma*, *Euproctis* sp. *Operophtera*, *Aporia*, *Lymantria* etc.). Față de ouăle de acarieni, efectul este însă mai slab.

Din punct de vedere al fitotoxicității s-a constatat că la dozele recomandate nu are acțiune dăunătoare asupra pomilor. Experiențele făcute pe măr (*Jonathan*, *Parmen auriu*), prun, vișin, coacăz, mirabolă, au arătat că nu are acțiune fitotoxică.

Tratamentele se aplică în perioada

de repaus a pomilor, după căderea frunzelor și înainte de dezumugurire. Stropirile se fac la temperaturi de peste 0°, folosindu-se o concentrație de 2-2,5%. Produsul nu este coroziv, soluțiile se pot pregăti în vase de metal.

La început se adaugă doza de produs în vas, la care prin amestecare se completează apa necesară. Se formează o emulsie albă, lăptoasă, stabilă care se pulverizează. Tratatamentul, ca și în cazul altor produse de iarnă, se face prin îmbăiere, asigurându-se acoperirea tuturor ramurilor, cu o atenție deosebită pentru vârful pomilor.

O comparație făcută între diverse produse permite să se aprecieze mai bine avantajele oleocarbetoaxului (tabelul 1). Se remarcă, pe lângă efectul bun în combatere, lipsa de toxicitate pentru om și lipsa de fitotoxicitate.

Toxicitatea oleocarbetoaxului față de om și animale cu sînge cald este deosebit de scăzută. Uleiul mineral nu este clasificat ca substanță toxică în protecția plantelor iar malationul se distinge prin toxicitate foarte redusă. DL 50 a malationului este de circa 2800 mg/kg, iar DL 50 dermal, pentru șoarece este de 4100 mg/kg. În amestecuri cu uleiuri vegetale, toxicitatea crește, rămînînd însă mică.

Din acest punct de vedere și riscurile de poluare rămîn foarte mici, malationul fiind un insecticid ce se descompune rapid în compuși netoxici și puțin toxici. Dinitrofenolii sînt mult mai persistenți. Prin devărsarea întâmplătoare a resturilor rămase de la stropire aceste substanțe deosebit de toxice, pot să ajungă în apele freatiche și de aici în fîntîni.

Acest insecticid este produs de fabrica sinteza Oradea de peste doi ani de zile. Rezultatele obținute în combatere pînă acum sînt bune, ceea ce contribuie, în mod substanțial, la obținerea unor fructe de calitate.

Dr. doc. T. BAICU
directorul
Institutului de cercetări
pentru protecția plantelor

Produsul	Acțiune biologică						
	Păduchele din San-José	Ouă afide	Ouă păianjeni	Agenti fitopatogeni	Licheni	Toxicitate om	Fitotoxicitate
Oleocarbetoax 12	+++	+++	++	++	+++	0	0
Nitox (DNA)	+++	-	-	-	-	+	0
Creosan (DNOC)	+++	+++	+++	+++	+++	+++	+ ?
Dibutox (DNBF)	+++	+++	+++	+++	+++	+++	+
Hortitox	+++	+++	++	++	+++	0	++
Polisulfura de bariu	++	-	-	+++	++	0	0-?

- lipsă de date ++ acțiune moderată
0 lipsă de acțiune +++ acțiune puternică
+ acțiune slabă

noastră — de cercetările de genetică și ameliorare pun la îndemina agriculturii un număr mai mare de soiuri și hibrizi de plante agricole, cu caracteristici dintre cele mai diverse. Fiecare din ele poate deveni un instrument puternic de sporire a recoltelor. Cu anumite condiții de a alege solul sau hibridul cel mai corespunzător scopului propus și de a-i asigura toate cerințele necesare manifestării însușirilor lui productive la un nivel maxim. Acest lucru presupune însă o perfectă cunoaștere a tuturor elementelor care caracterizează diversele soiuri ale aceleiași specii.

Esențială pentru producători, această cunoaștere este obligatorie pentru cei care lucrează direct în domeniul producerii de semințe sau în rețeaua de recunoaștere și încercare a soiurilor.

cultivate în România" (Editura „Ceres”) constituie un prețios instrument de lucru. Autori: D. Torje, Stela Popescu, V. Dumitrache, Agnia Nica, Angela Dascălu, Elena Cecilia Pop, Gh. Perciâlă — specialiști din cadrul Comisiei de încercare și omologare a soiurilor. Sînt prezentate în această lucrare aproximativ 260 de soiuri și hibrizi românești și străine. Pentru sistematizare, sînt prezentate în ordine: soiurile plantelor de cîmp (cereale, leguminoase pentru boabe, uleioase, textile, tuberculifere și rădăcinoase, furajere) și soiurile de plante legumicole (solano-fructoase, păstăioase, bostănoase, vărzoase, bulboase, rădăcinoase).

Unul din meritele lucrării este de a cuprinde atât soiurile cultivate pînă acum, cât și cele care vor fi extinse în producție pînă în 1975 și care se află în procesul producerii de semințe și material săditor. Sînt descrise, totodată, în afara soiurilor cunoscute și soiuri și hibrizi de perspectivă.

Determinarea soiurilor s-a făcut pe baza caracterelor lor morfologice, a însușirilor fiziologice și tehnologice esențiale. Totodată, ele au fost încadrate în formele

sistematice imediat superioare. La fiecare plantă și specie, cititorii pot găsi informații prețioase în legătură cu locul pe care această îl ocupă în economia țării, cu răspîndirea ei geografică, cu ponderea ei în raport cu alte specii din aceeași categorie etc.

Este demn de remarcat faptul că pentru formele hibride (hibrizi de porumb, soiuri poliploide de sfeclă de zahăr și furajeră) este dată și descrierea — pe baza caracteristicilor principale — a hibrizilor simpli sau a liniilor consangvinizate, în cazul porumbului, a partenerilor tetraploizi și diploizi, în cazul sfeclei. Un număr de 85 de fotografii înlesnește considerabil recunoașterea soiurilor descrise. Autorii au folosit, la întocmirea lucrării, rezultatele obținute în cîmpurile de încercare a soiurilor, în unitățile de cercetare și în producție.

Prin complexitatea informațiilor, prin modul clar și precis de prezentare a bogatului material folosit, lucrarea este de o deosebită utilitate pentru toți specialiștii din domeniul producției vegetale.

INDRUMĂRILE CENTRALEI PENTRU VALORIFICAREA CEREALELOR ȘI PRODUCEREA NUTREȚURILOR COMBinate

În această perioadă, păstrarea diverselor produse agricole, ridică unele aspecte deosebite. Cîteva îndrumări în acest sens — alit în atenția unităților agricole cît și a bazelor de recepție și a silozurilor — sînt precizate, în cele ce urmează, de specialiștii de la C.V.C.P.N.C. (ing. S. PLEȘOLIANU, ing. M. COJOCARU).

În momentul de față, în unitățile centrale, lucrările legate de pregătirea și condiționarea semințelor necesare în primăvară sînt practic încheiate, semințele aflîndu-se în magazii unde sînt supuse unor permanente verificări.

Semințele de trifoliene au ajuns însă, în toate cazurile, la unitățile contractante. La sîmînța de trifoi, diferențe mai mari între cantitățile recoltate și cele treierate mai există încă în județele Mureș și Alba, iar întîzieri în trimiterea la decuscutare, în județele Cluj, Alba, Arad, Bihor și Bistrița-Năsăud.

Deoarece culturile de trifoliene se însămînțează în primele zile bune de lucru ale primăverii este necesar ca semințele să fie prelucrate din timp pentru a ajunge în unități în termen util.

Din experiența anilor trecuți se desprinde faptul că dacă la această specie nu s-au putut asigura semințele necesare, apelîndu-se la importuri costisitoare, faptul se datorează tocmai deprecierei butașilor, într-un procent foarte mare. Pentru a se evita repetarea situației, este necesar ca silozurile să fie verificate cu atenție, periodic. Cu acest prilej se îngroașă stratul de pămînt acoperitor, în funcție de scăderea temperaturii atmosferice. Cînd se constată însă o creștere a temperaturii în siloz, la 6°-8° C, ceea ce denotă un proces nedorit de putrezire, se iau măsuri de scădere a acestei temperaturi. În acest scop se înlătură stratul de pămînt pe porțiuni de cîte 1 m, la intervale de 3-4 m. Spre primăvară, silozurile suspecte se desfac în întregime pentru îndepărtarea rădăcinilor depreciate și se refac numai cu rădăcini sănătoase.

Porumbul știuleți se păstrează anul acesta cu mai mare greutate datorită condițiilor dificile în care a fost recoltat.

În procesul de conservare trebuie ținut seama de umiditatea produsului și temperatura mediului. Numeroasele cercetări făcute pe plan mondial au stabilit corelația între acești factori și au determinat durata maximă de păstrare, fără pericol de depreciere. Astfel, la 0° C, porumbul cu pînă la 20% umiditate poate fi păstrat pe timp nelimitat. De îndată ce umiditatea boabelor ajunge la 23%, durata de păstrare scade la 70 de zile, iar la 25%, la 40 de zile. La 5° C, numai porumbul cu pînă la 15% umiditate se păstrează nelimitat; cel cu 20% umiditate — 90 de zile, cu 23% — 50 de zile, iar cel cu 25% umiditate — numai 35 de zile. Durata de păstrare scade o dată cu creșterea temperaturii în depozit ajungînd ca la 20° ca să fie de 80 zile — cînd porumbul are 15% umiditate de 20 de zile — 20% umiditate; de 7 zile — 23% umiditate și de numai 2 zile cînd umiditatea este de 25%. Luînd în considerare toate aceste elemente, pentru buna păstrare a porumbului știuleți în perioada de iarnă și primăvară, trebuie luate o serie de măsuri.

Controlul stării de conservare a tuturor loturilor de porumb. În pătule, verificarea trebuie executată prin scoaterea știuleților pînă la paradosală, astfel ca porumbul să poată fi observat pe întreaga secțiune. La produsul depozitat în grămezi, verificarea se face prin copci efectuate pînă la baza vracului.

Prefirarea tuturor cantităților la care se constată știuleți atacați de mușgai, eliminîndu-se cu această ocazie știuleții neajunși la maturitate, pînăușele și mătasea, elemente ce constituie focare permanente de depreciere. Prin prefirare se realizează și schimbarea poziției știuleților și o aerisire corespunzătoare a acestora, creîndu-se astfel condiții favorabile și de reducere a umidității. Știuleții rezultați din prefirare trebuie batozați, boabele uscate sau consumate imediat.

Deosebit de important este și modul de acoperire a pătulei de știuleți și acoperiș trebuie lăsat un spațiu liber de minimum 10-15 cm care să permită circulația aerului. Prin așezarea materialelor cu care se acoperă direct pe porumb, aerisirea nu se poate face corespunzător, aerul uimed din masa de produs se condensează la suprafață, creîndu-se condiții de declanșare a proceselor de mușgăire, încingere și degradare.

Cărți noi

SOIURI DE PLANTE AGRICOLE CULTIVATE ÎN ROMÂNIA

Progresele înregistrate în ultima vreme — alit pe plan mondial cît și în țara

În ajutorul tuturor, recentă apariție a volumului „Soiuri de plante agricole

Cuvintul specialistului

ÎNGRIJIREA VINURILOR ÎN TIMPUL IERNII

S-ar părea, la prima vedere, că în sezonul rece nu mai este aproape nimic de făcut asupra vinului. Totuși, în scopul dezvoltării principalelor sale caracteristici de calitate — sănătatea, fructuozitatea, buchetul de învechire etc. — sînt chiar și în acest anotimp încă multe lucrări de efectuat.

Printre lucrările de sezon care se impun a se executa la un nivel tehnic superior se numără: separarea vinurilor de pe drojzii, efectuarea plinului la recipiente, corectarea dozei de bioxid de sulf în limitele fiecărei categorii de vin și, în genere, asigurarea unei igiene desăvîrșite a recipientelor și spațiilor destinate păstrării vinurilor.

Vinul străbate cîteva etape bine distincte care îi sînt specifice: de naștere — o dată cu terminarea fermentației mustului, de formare și desăvîrșire a caracteristicilor sale calitative și, în sfîrșit, de conservare pe o perioadă mai lungă a vinului complet format, la vase sau chiar sticle.

Pentru vinurile din producția anului 1972, perioada actuală corespunde perfect cu cea de-a doua etapă mare și anume de formare și de desăvîrșire a însușirilor calitative. Separarea vinului limpede de pe drojzii — sau cum i se mai spune în popor „pritocul de farnă” al vinurilor — este o lucrare de mare importanță tehnică. De aceea, ea nu trebuie să se facă oricum sau să se omită.

Înainte de a se face această lucrare, este bine a se executa stabilirea rezistenței vinului la aer, din fiecare recipient. Această acțiune constă din su-

punerea vinurilor în contact prelungit cu aerul (1-3 zile) în niște pahare, urmărindu-se dacă vinul își schimbă sau nu culoarea de bază.

În situația cînd se observă o închidere la culoare a vinului de la partea superioară înseamnă că produsul este predispus la o mai mică sau mai accentuată casare brună și, prin urmare, are o mică rezistență în contact cu aerul.

Dacă vinul nu și-a schimbat cu nimic culoarea inițială, înseamnă că este perfect rezistent la acțiunea oxigenului din aer și deci nu prezintă predispoziție la casarea brună.

În funcție de rezultatul acestor observații se efectuează și operațiunea de separare a vinului limpede de pe drojzii, în contact sau nu cu aerul.

Vinurilor cu predispoziție la casarea brună trebuie să li se asigure separarea de pe drojzii într-un mediu închis și, bineînțeles, sub protecție de bioxid de sulf.

La vinurile sănătoase și cu rezistență ridicată la aer, separarea de pe drojzii este bine să se facă într-un mediu deschis, în contact mare cu oxigenul care, în cazul de față, exercită un rol pozitiv în formarea și desăvîrșirea caracteristicilor calitative a vinurilor.

Transvazarea vinului limpede se face în alte recipiente, bine condiționate în prealabil, pentru a nu avea nici cea mai mică urmă de miros, izuri particulare etc. Lichidul trebuie să completeze spațiul pînă la vrana vasului respectiv. Odată cu separarea drojdiilor, diferența de lichid trebuie asigurată „la plin” cu vinuri din aceeași categorie de calitate și

culoare, fără să se admită niciun compromis în această direcție.

O altă lucrare importantă ce trebuie făcută, paralel sau imediat cu cea de separare a vinului de pe drojzii, este **corectarea dozei de bioxid de sulf**, în limitele stabilite pentru fiecare tip și categorie.

Pentru vinurile seci trebuie asigurată doza de 20 mg. de bioxid de sulf liber, la litru; pentru cele demiseci — 25-30 mg. de bioxid de sulf la litru; pentru vinurile dulci — 30-40 mg. de bioxid de sulf liber la litru, iar pentru vinurile roșii — 15 mg. de bioxid de sulf liber, la litru. Doze mai mari de bioxid de sulf trebuie date vinurilor care au predispoziție la brunificare în contact cu aerul. La aceste din urmă vinuri, se va stabili pe cale de laborator și conținutul total în fier, iar în cazul cînd acesta depășește 6 mg/l. se va proceda la deferizare, în condițiile unei tehnici, de acum, bine stabilite și cu personal specializat și autorizat în acest sens.

În situația cînd vinurile separate de pe drojdie nu au un conținut total în metale care să depășească 6 mg/l., dar își păstrează, în continuare, un grad ridicat de opalescență sau chiar sînt turburi, trebuie să se efectueze, pe lângă sulfitare și o bentonizare cu 0,5-1 g. bentonită la litru.

În general, este bine să se stabilească doza optimă de bentonită la fiecare vin prin microprobe, folosindu-se numai cea cantitate care dă o eficiență maximă.

Acțiunea de bentonizare este bine să se cupleze cu cea de sulfitare. După 8-12 zile de la

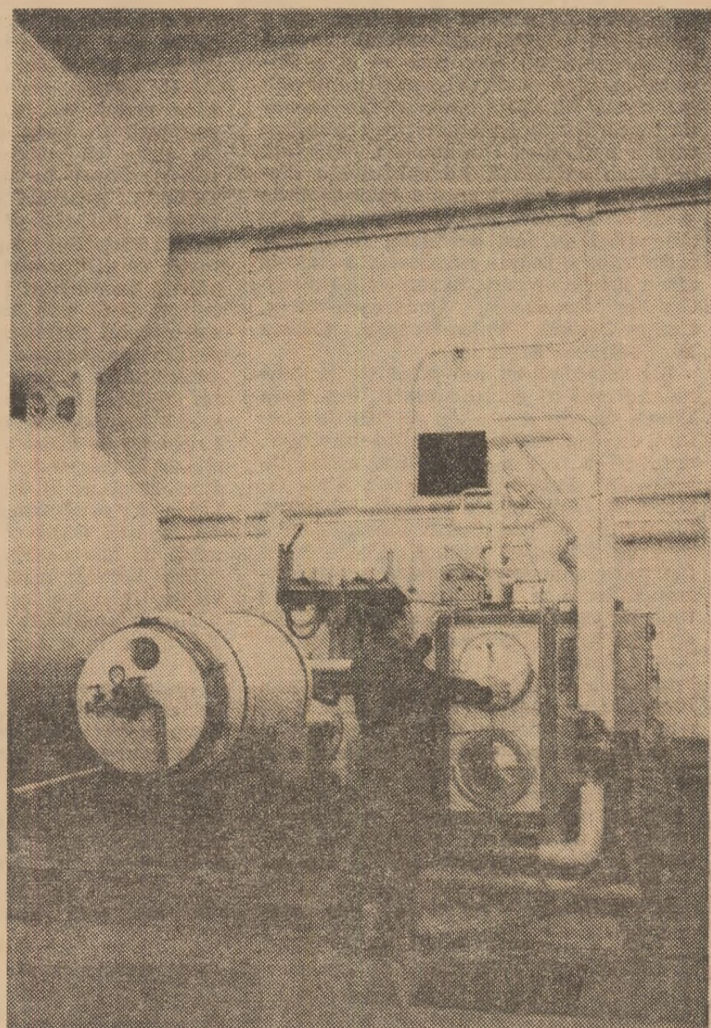
administrarea bentonitei, este indicat ca vinurile, o dată limpezite, să fie separate de depozitul format, transvazîndu-le în alte recipiente bine condiționate și pe plin.

Încăperile unde sînt depozitate vinurile în acest sezon trebuie să fie asigurate cu temperatură scăzută, chiar sub 10°C. Este de dorit să nu existe oscilații cu amplitudini mari.

Condițiile generale de igie-

nă ocnologică din încăperile destinate depozitării vinurilor trebuie asigurate în totalitate. Ustensilele de pivniță, în special furtunurile și pompele de manipulat vinurile trebuie să fie bine îngrijite și condiționate după fiecare folosință.

Dr. ing.
Gh. D. BUTĂNESCU
Stațiunea experimentală
viticolă
Drăgășani

La Institutul de cercetări pentru viticultură și vinificație, Valea Călugărească se folosesc instalații moderne pentru a se asigura o calitate superioară a vinurilor.

RIDICAREA PRODUCTIVITĂȚII MUNCII

(Urmare din pag. 1)

buie să se reflecte în ridicarea substanțială a valorii producției globale ce revine pe un muncitor mediu scriptic sau pe un salariat, în reducerea cheltuielilor de muncă vie pe unitatea de produse.

Pornind de la indicațiile Conferinței Naționale a partidului privind necesitatea sporirii mai accentuate a productivității muncii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în expunerea la Plenara C.C. a P.C.R. din 20-21 noiembrie 1972 sublinia: „În cadrul programului special privind creșterea productivității, trebuie să se acorde o atenție deosebită măsurilor legate de extinderea mecanizării și automatizării proceselor de producție, perfecționarea tehnologiilor de fabricație, îmbunătățirea organizării producției și a muncii în întreprinderi, în secții, la fiecare loc de muncă”. Aceasta este o cerință deosebită, valabilă și pentru agricultura de stat.

În anul 1973, întreprinderile agricole de stat trebuie să obțină o producție globală agricolă pe salariat cu cca 11 000 de lei mai mare decît nivelul preliminar pe 1972. Subliniem faptul că această creștere are loc în condițiile menținerii la același nivel a numărului de personal și a fondului de salarii. Obiectivul prevăzut prin plan de creștere a productivității muncii este pe deplin posibil, dacă avem în vedere înzestrarea tehnică de care dispunem, posibilitățile tot mai mari de diversificare a mecanizării, de extinderea chimizării și irigației, de aplicarea tehnologiilor moderne,

Pirghiile principale asupra cărora trebuie să se acționeze cu hotărîre în toate unitățile agricole de stat pentru ridicarea productivității muncii sînt două: sporirea producțiilor medii și reducerea consumului de forță de muncă. Amintim că, în I.A.S., ridicarea productivității muncii cu numai un singur procent determină o producție suplimentară de aproape 220 milioane de lei.

Obținerea unor producții superioare obligă conducerea unităților, șefii de fermă să acționeze energic în primul rînd pentru folosirea integrală a fondului funciar. Preluarea și cultivarea tuturor terenurilor din incintele îndiguite, eliminarea excesului de umiditate, prevenirea degradării solurilor prin eroziune sînt probleme care trebuie să-și găsească rezolvarea promptă în fiecare unitate. Cu deosebire este necesar să se acționeze pentru efectuarea fertilizărilor și arăturilor pe toate suprafețele nearate din toamnă, aceasta fiind o cale sigură de realizare a producțiilor medii planificate. Tot în scopul creșterii randamentelor pe hectar, o importanță mare o are amplasarea rațională a culturilor, folosirea soiurilor și hibridurilor de înaltă productivitate, efectuarea la timp, de calitate, a lucrărilor prevăzute în tehnologiile de producție. Respectarea disciplinei tehnologice este garanția realizării și depășirii producțiilor medii prevăzute în 1973 și anume: 3100 kg la grîu, 4100 kg la porumb, 2100 kg la floarea-soarelui, 1700 kg la soia, 20 000 kg la legume de cîmp etc.

Actualmente, 13% din cheltuielile materiale pentru producția vegetală revin îngrășămintelor chimice. Folosirea cu discernămint a acestora, cu prioritate la plantele care asigură cel mai mare spor de recoltă la kilogramul de substanță activă, este o obligație de înaltă răspundere.

Important este pentru creșterea eficienței economice să obținem o producție sporită cu un consum cit mai mic de ore-om pe tona de produse. În acest sens, ridicarea gradului de mecanizare, diversificarea mecanizării capătă o semnificație excepțională. Putem arăta, că, în 1972 partea cheltuielilor pentru lucrările mecanizate au reprezentat circa 20% din totalul cheltuielilor de producție ale sectorului vegetal. Desigur, această pondere urmează să crească în continuare. Sarcina noastră, a celor ce lucrăm în agricultura de stat este de a ne organiza astfel munca în cadrul fermelor încît fiecare lucrare să fie făcută în perioada optimă, pe calea utilizării la întreaga capacitate a fiecărui tractor, a fiecărei mașini agricole.

Fără a se dauna cu nimic procesului tehnologic trebuie acționat pe toate căile pentru a reduce cit mai mult consumul de muncă vie. Ne stau în această privință la îndemînă posibilități mari. Avem în vedere îndeosebi extinderea mecanizării complexe la toate locurile de muncă, în așa fel ca pe întregul flux tehnologic ponderea muncii manuale să fie pe cit posibil eliminată.

Ceea ce se cere specialiștilor, mecanizatorilor, este ca în anul curent, mai mult decît oricînd pînă acum, să dea curs larg metodelor de lucru care asigură o productivitate mai înaltă. Organizarea cuplurilor de mașini la semănat, efectuarea simultană a mai multor lucrări cu utilaje adecvate sînt doar cîteva din căile care concură la economisirea muncii vie.

Ridicarea gradului de mecanizare trebuie să constituie un obiectiv major nu numai pentru lucrătorii din cîmp ci și pentru cei din fermele de animale, unde ponderea muncii manuale se menține încă destul de ridicată. Este necesar ca, în cel mai scurt timp posibil, paralel cu furajarea și îngrijirea exemplară a animalelor, să se ia măsuri urgente pentru ca toate instalațiile de mulc mecanic sau de evacuare a dejecțiilor, toate utilajele de preparare și administrare a hranei să fie puse în funcțiune. La complexe avicole trebuie să se intensifice ritmul de introducere a bateriilor, aceasta conducînd la o considerabilă creștere a productivității muncii.

Un factor de importanță deosebită pentru ridicarea productivității muncii la cote superioare îl constituie organizarea științifică a producției și a muncii. Locul rutinei, șablonismului al activității empirice trebuie luat de o activitate științifică, pe baza rezultatelor și experienței unităților fruntașe, a cuceririlor științei și tehnicii avansate. În contextul condițiilor noi, create prin introducerea acordului global în întreprinderile agricole de stat, fiecare acțiune este necesar să fie privită de către toți specialiștii nu numai sub aspectul strict tehnic ci și economic. Orice acțiune trebuie întreprinsă numai ținînd seama de efectul economic pe care-l poate aduce. Acționînd în această manieră, întreprinderile agricole de stat vor putea produce în 1973 tona de grîu cu cel mult 11 ore-om, porumbul cu 38 ore-om, floarea-soarelui cu 40 ore-om, soia cu 56 ore-om, hectolitru de lapte cu 5 ore-om, carnea de porc cu 55 ore-om iar mia de ouă cu 6 ore-om. Aceste consumuri sînt întotdeauna realizabile. Demonstrația este făcută de unitățile fruntașe, la nivelul cărora trebuie să se ridice cit mai repede toate unitățile agricole de stat.

Cu șase luni în urmă, într-unul din numerele revistei noastre, semnalăm situația paradoxală existentă în județul Hunedoara: tradiție în creșterea animalelor, existența unui patrimoniu natural de vaste proporții — aproape un sfert de milion de hectare de pășuni — iar, la polul opus, producții nesatisfăcătoare de carne, lapte și lână. Arătam că rezultatele, cu mult sub nivelul posibilităților, își au izvorul, în primul rând, în felul cum sînt întreținute și gospodărite imensele resurse pe care le oferă condițiile geografice locale.

Cîndva, cu ani în urmă, pășunile județului erau mai mari, dar din neglijența celor chemați să vegheze la păstrarea și extinderea lor citeva mii de hectare s-au degradat devenind un fel de pădure. Că o bună perioadă de timp nimeni nu a dat atenția cuvenită acestei bogății naturale este cert — și o dovadă în plus o oferă modul cum este înzestrată întreprinderea pentru execuția lucrărilor de îmbunătățire și exploatarea a pășunilor. Din imensa suprafață de teren existentă, întreprinderea dispunea la începutul anului 1972 doar de 4900 de hectare. În cursul anului, prin amenajări au fost defrișate, fertilizate, tarlalizate și redat circuitului economic alte 1000 de hectare, în punctele Poieni-Căstău, Lupoanea, Dumbrava-Beriu, Coasta-Cosești, Valea-Orăștie, Coasta Bretii-Breteia Strei.

Cu surprindere, am aflat de la tehnologul șef al întreprinderii, ing. Ioan Borza, că din suprafața de 100 de hectare cit era destinată lotului semincer, aproape o treime nu a fost cultivată. Motivul? Pare de necrezut: lipsa de teren. A fost admis ca fapt obiectiv, inatacabil, refuzul C.A.P. Geoagiu de a pune la dispoziție terenul care de drept nici nu-i aparține. În felul acesta, întreprinderea a fost lipsită de circa 6 tone de semințe de ierburi perene, atât de necesare pentru refacerea pășunilor. Nimic nou nici în ce privește loturile semincere din anul 1973. Ba, am spune, lucrurile au luat o turnură și mai de neînțeles. Proporția dintre prevăzut și realizat, dintre necesar și existent este și mai mare. Din 110 hectare, cit fusese stabilit lotul semincer, terenul a fost pregătit numai pentru 66 de hectare, restul de 44 de hectare rămînînd și în acest an doar un deziderat. Cu alte cu-

In județul Hunedoara

PAJIȘTILE POT ȘI TREBUIE SĂ PRODUCĂ MAI MULT

vinte, ponderea nerealizărilor tinde să ajungă aproape de 50% din plan.

Să vedem cauzele, așa cum au fost prezentate de conducerea întreprinderii în fața organelor locale de partid și de stat. În primul rând, se acuză condițiile meteorologice nefavorabile din toamnă, deși o asemenea suprafață putea fi pregătită fără mari eforturi. În al doilea rând, se arată refuzul C.A.P. Deva și C.A.P. Totești de retrocedare a terenurilor respective, deși ele revin întreprinderii în baza H.C.M. nr. 629/1963. Se pare că acestea nu sînt singurele terenuri în litigiu față de care Direcția generală județeană nu ia măsuri hotărîte de înscriere a lor în cadrul stabilit de lege. În asemenea situație se află peste 300 de hectare de pășuni desfelenite și semănate cu alte culturi decît cele furajere. Cu rezultate sub nivelul planificat se prezintă și investițiile, atât cele centralizate, cît și cele necentralizate, precum și producția de fin (88%). De remarcat că producțiile medii înregistrate sînt mari — circa 12 000 kg de masă verde la hectar — și ele ar fi asigurat îndeplinirea planului dacă finul ar fi fost recoltat la timp. Lipsa de organizare a făcut ca să nu existe nici mijloace mecanizate și nici mină de lucru pentru cosit.

Este bine de reținut că, pe total activitate, întreprinderea realizează o depășire a venitului net de peste 500 000 lei, chiar în cazul nerealizării producției de fin. În felul acesta se oglindește și mai bine eficiența economică ridicată ce se poate obține în condițiile unei mai bune respectări a disciplinei de plan.

În anul 1973 întreprinderea din Deva urmează să-și mărească suprafața pășunilor-model cu circa 1 500 de hectare. Sînt prevăzute lucrări executate în complex de defrișări, nivelări, împrăștiere a mușuroaielor, fertilizări, suprainsă-

mințări, combatere a eroziunii solului și tarlalizări. De asemenea, tot în sarcina sa cade și fertilizarea — primăvara și toamna — a unei suprafețe de 15 850 de hectare, din care două treimi cu îngrășăminte azotate și restul cu îngrășăminte fosfatice, administrându-se, în medie, cite 100 kg de substanță activă azot și 60 kg de substanță activă fosfor la hectar. Fertilizările sînt efectuate pe terenurile consiliilor populare, marea majoritate a cooperativelor agricole — excepție făcînd cele din Cristur, Sîntandrei și Tebea — nerăspunzînd acțiunii de asigurare a unor producții ridicate.

Așa cum se prezintă pînă acum, situația este cu totul nesatisfăcătoare. Singură întreprinderea nu poate face, în contextul dat, mai mult. De aceea este bine venită hotărîrea nr. 10/1972 a

Consiliului popular al județului Hunedoara în care, între alte măsuri, se preconizează: „Pentru refacerea covorului ierbaceu de pe pășunile și fînețele slab productive, situate pe terenurile plane sau ușor înclinate și unde grosimea solului este corespunzătoare, se vor lua măsuri, cu aprobarea Direcției generale județene pentru agricultură, industrie alimentară și ape, pentru transformarea acestora în teren arabil și cultivarea cu plante de nutreț, începînd din anul 1973”. Hotărîrea menționată se referă apoi la măsurile ce se cuvin a fi luate pentru identificarea și scoaterea din fondul forestier a suprafețelor de pășuni și fînețe care, în mod greșit, au fost înglobate în acest sector, precum și la interzicerea pășunatului în fînețe.

Gîndite cu simț de răspundere, antrenînd la realizarea lor numeroase forțe, măsurile preconizate, se pare că, în sfîrșit, vor duce la îmbunătățirea radicală a situației, mai ales dacă se va acorda atenția cuvenită extinderii mecanizării lucrărilor.

Așa cum arătam și cu alt prilej, pășiștile din județul Hunedoara pot și trebuie să producă mai mult. Totul este ca ele să fie folosite cu simț gospodăresc.

M. PANDURU

Instantaneu la Complexul intercooperatist pentru creșterea și îngrășarea porcilor — Căteasa, județul Argeș.

PREOCUPĂRI PENTRU DEZVOLTAREA ZOOTEHNIEI

(Urmare din pag. 1)

Procesul de concentrare s-a realizat și pentru celelalte specii. Cu doi ani în urmă, în Vrancea se creșteau porci în 36 de unități, iar păsări în peste 30; pînă la sfîrșitul anului 1972, creșterea porcilor fusese concentrată în 21 unități, iar a păsărilor în 12. Concomitent cu această acțiune, s-a trecut la organizarea a 59 de ferme zootehnice — unități organizatorice de bază — conduse de specialiști, dotate cu terenuri pentru producerea furajelor de volum, asigurîndu-se condițiile necesare pentru îmbunătățirea tehnologiilor prin extinderea mecanizării.

Fără îndoială, în această privință cea mai importantă realizare o constituie înființarea celor două complexe intercooperatiste pentru creșterea porcilor, din comunele Mărtinești și Vinători, a complexului de păsări ouătoare și a complexului intercooperatist de creșterea vacilor de la Focșani. De asemenea, este în stadiu avansat de construcție un complex porcin de testare și selecție. Deși încă puține la număr, complexele intercooperatiste dețin, la începutul anului 1973, 54% din efectivul de porci și 42% din efectivul de păsări proprietatea cooperativelor agricole — și au participat la producția marfă realizată în 1972 în sectorul cooperatist cu 36% la carne de porc și cu 76% la ouă.

În scopul stimulării producției animale în gospodăriile populației din zona de munte, necooperativizată, au fost constituite experimentale, pe baza liberului consimțămînt, la Tulnici și Năruja, 2 microasociații pentru creșterea oilor, care au ca scop creșterea acestei specii, îmbunătățirea efectivelor, amenajarea și întreținerea rațională a pășunilor, organizarea unor activități de prelucrare a laptelui și lînii.

Făcînd bilanțul anului care s-a încheiat putem aprecia ca satisfăcătoare și activitatea de îmbunătățire a structurii calitative a efectivelor de animale. În acțiunea de control pentru selecție au fost cuprinse 1 500 de taurine și 7 000 de ovine. În zona de munte, pentru îmbunătățirea activității de selecție

și reproducție, au fost organizate 33 stațiuni de montă, dotate cu reproducători, pentru care numai în 1972 s-au investit din fondurile statului 920 000 lei. De asemenea, prin grija statului, s-a dezvoltat rețeaua de însămînțări artificiale și cea de unități sanitar-vegeterinare și s-a îmbogățit programul acestora. Au fost întreprinse, totodată, măsuri pentru sporirea producției de furaje, îndeosebi prin îmbunătățirea pășunilor și fînețelor naturale, pe baza unui vast program de amenajare, fertilizare și întreținere.

La îmbunătățirea activității sectorului zootehnic o contribuție însemnată a adus-o așezarea mai judicioasă a normelor și extinderea retribuției muncii în acord global. De asemenea, pe baza indicațiilor date de conducerea de partid și de stat, producătorilor din rîndul populației, li s-au asigurat numeroase stimulente materiale, care i-au făcut să sporească efectivele.

Măsurile întreprinse pînă în prezent au asigurat, în primul rînd sporirea efectivelor de animale. Astfel, comparativ cu efectivele existente la sfîrșitul anului 1969, în cooperativele agricole de producție și complexele intercooperatiste, efectivele de animale au sporit la sfîrșitul anului încheiat, cu 19% la taurine, 21% la vaci pentru lapte, cu 78% la porcine, cu 14% la ovine și 91% la păsări. Și în gospodăriile populației se înregistrează creșteri însemnate.

Dar, dacă am privi lucrurile numai sub aspectul realizărilor, am fi tentați să fim mulțumiți. Dimpotrivă, noi am analizat profund toate neajunsurile, căutînd să stabilim căile prin care să asigurăm îmbunătățirea activității în zootehnie, sporirea efectivelor de animale, obținerea unor producții la nivelul angajamentelor de realizare a sarcinilor cincinalului înainte de termen.

Trăgînd cîteva concluzii în legătură cu lipsurile manifestate, considerăm că selecția și reproducția la animale nu au fost organizate în mod corespunzător. Unii specialiști ai Centrului de reproducție și selecție și din unele cooperative agricole au îngăduit să fie păs-

trate în efective animale bătrîne, cu potențial biologic limitat. Problema echilibrării balanței furajere ne preocupă, de asemenea, în permanență. În anul pe care l-am început, vom asigura pentru suprafețele ocupate cu lucernă și trifoi o mai bună tehnologie de lucru, vom lărgi sortimentul de culturi pentru masă verde și pentru suculente, vom intensifica preocuparea pentru introducerea unor culturi și soiuri care să asigure producții mari și de calitate.

Am luat măsuri ca stațiunile pentru mecanizarea agriculturii să se preocupe în măsură sporită de utilizarea mașinilor. Dar, la nevoie, vom recolta porumbul pentru nutreț și manual, transportîndu-l cu căruțele, tocat, la locul de insulozare.

Sarcinile din acest an sînt în creștere. Față de efectivele existente la sfîrșitul lui 1972, ne-am propus în 1973 să realizăm o sporire a efectivelor cu 56 000 de vaci, 101 500 de porcine și 367 000 de ovine. Măsurile pe care le-am luat pe plan județean vizează, în primul rînd, valorificarea mai bună a potențialului biologic al animalelor și creșterea producției acestora. Ca urmare, în anul 1973, comparativ cu 1972, livrările la fondul de stat vor spori cu 19% la carne total, cu 79% la lapte de vacă, cu 20% la ouă și cu 30% la lînă.

În etapa actuală este necesar să păstrăm și să creștem fiecare vițică. Dar, pentru că această acțiune să dea rezultate bune, organizăm creșterea vițelilor în cinci centre, unde se asigură condiții optime de hrană și adăpostire. În acest mod, vom continua concentrarea creșterii și îngrășării tineretului taurin pentru carne. Dispunem de o experiență valoroasă. Pentru început, vom crea 2—3 asociații pentru creșterea taurinelor, care să unească 3—4 cooperative agricole. Efectivele de taurine se vor grupa pe vaci cu lapte, tineret de prăsilă și îngrășătorii. Asociațiilor li se vor afecta terenul necesar producerii furajelor de volum, iar conducerea lor va fi incredintată unor cadre tehnice de înaltă calificare.

Cooperativele agricole vor asigura producerea a cel puțin 10 000 de purcei, solicitați de populație. Totodată, consiliile populare comunale vor organiza creșcătorii în vederea obținerii a cel puțin 8 000—10 000 de porci pentru aceeași destinație. În acest scop, direcția agricolă va pune la dispoziția consiliilor populare 500 de scrofițe și 150 de vieruși.

În vederea sporirii efectivelor de ovine ne-am propus să desfășurăm o

sustenută muncă organizatorică în rîndul populației. Cele peste 60 000 ha de pășuni și fînețe, majoritatea concentrate în zona de munte, unde există o veche tradiție în creșterea oilor, creează mari rezerve de sporire a producției de carne, lînă și lapte. Experiența de un an a microasociațiilor de la Tulnici și Năruja dovedește că oamenii sînt interesați în sporirea efectivelor. Vom acționa hotărîți în această direcție, vom pune la îndemîna locuitorilor satelor noastre mijloacele de care au nevoie, astfel încît într-un timp scurt să putem mări considerabil efectivul de ovine.

Și pentru sporirea efectivului de păsări există condiții favorabile în sectorul populației. Punînd la dispoziția crescătorilor circa 600 000 de pui, vom realiza în acest an un important spor la producția de carne. În această acțiune, desigur, trebuie să antrenăm asociațiile de creștere a păsărilor și animalelor mici, pe care intenționăm să le organizăm în orașele și comunele județului.

Continuarea acțiunii de concentrare și specializare se va face la nivelul consiliilor intercooperatiste, care au început să studieze posibilitatea profilării unităților din cadrul consiliilor, pe speciile pentru care există cele mai bune condiții. Sîntem hotărîți să asigurăm, indiferent de condiții, cantitățile de furaje la nivelul sarcinilor de efective și producții animalelor propuse.

Amplasarea culturilor furajere o vom face pe cele mai bune terenuri. Este sigur că astfel vom realiza producțiile propuse, vom asigura condițiile de bază pentru rentabilizarea activității în zootehnie.

O dată cu specializarea fermelor, ne îndreptăm atenția și spre extinderea mecanizării în zootehnie. Dirijăm fondurile proprii pentru investiții și credite cu precădere spre această acțiune.

Pentru a realiza tot ce ne-am propus, au fost date îndrumările necesare ca toți specialiștii să-și îndeplinească și mai bine rolul de reprezentanți ai statului în organizarea acțiunilor respective, în introducerea celor mai noi cerceri ale științei în producție. Îi vom ajuta să-și îmbogățească bagajul de cunoștințe profesionale, făcîndu-i să înțeleagă că o zootehnie înaintată nu se poate realiza decît cu cunoștințe temeinice.

Dispunem de posibilități, condiții și forțe necesare pentru modernizarea activității în sectorul creșterii animalelor. Este necesar doar să valorificăm pe deplin aceste condiții.

PROGRAMUL DE AMELIORARE A PORCINELOR

Continuând să publicăm programele de ameliorare a animalelor, elaborate de Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor, cu concursul unor largi colective de specialiști, în numărul de față prezentăm sinteza programului de ameliorare a porcinelor. În numărul viitor vom reda sinteza programului de ameliorare a păsărilor și animalelor mici.

Programul național privind dezvoltarea zootehnicii și creșterea producției animaliere stabilește sectorului de creștere a porcinelor sarcini deosebit de importante, prezentate sintetic în graficul alăturat (fig. 1) care sintetizează dinamica efectivului de porcine și a producției totale de carne și a livrărilor la fondul de stat în perioada 1970—1980.

În scopul îmbunătățirii indicilor de producție s-a întocmit un program de ameliorare care vizează scurtarea perioadei de la fătare la livrare, ridicarea calității cărnii, reducerea consumului specific de furaje, sporirea cantității de carne livrată anual de la fiecare scroafă, creșterea procentului

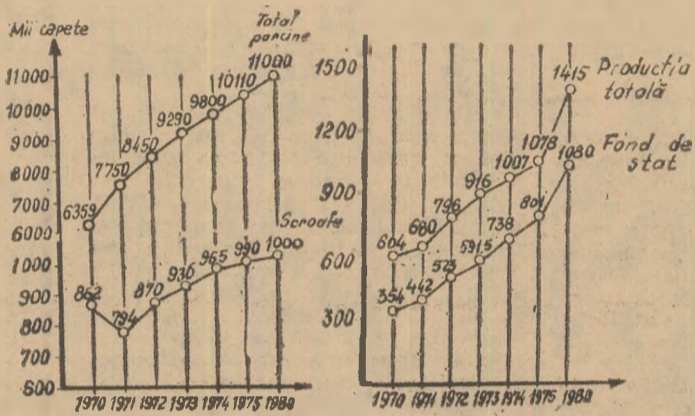

Fig. 1

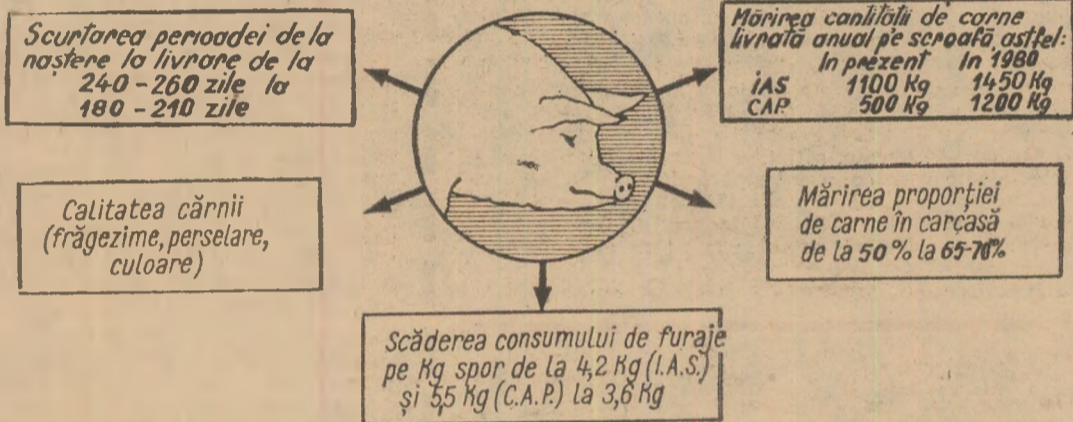

Fig. 2

de carne în carcasă (fig. 2). Principiile de bază ale programului de ameliorare sînt: creșterea în rasă curată, în

complexe de selecție și ferme de elită de tip gospodăresc, pentru asigurarea reproducătorilor de calitate superioară ne-

cesari unităților de producție: încrucișări industriale simple și multiple, în unități de producție; producerea de linii consangvine și zootehnice, în cadrul diferitelor rase, în vederea producerii de porci hibridi.

Aplicarea principiilor de bază ale ameliorării se realizează, în practică, prin profilarea unităților de creștere după potențialul biologic al efectivului într-o „piramidă a ameliorării” (fig. 3) care cuprinde:

Treapta I: centrul de hibridare, complexe de selecție (5) și ferme de elită și testare (45) cu sarcini de producere și livrare a materialului de prăsilă în rasă curată pentru fermele de înmulțire (83) conform tabelului 1.

Treapta a II-a: ferme de înmulțire organizate pe lângă complexe industriale, în care se efectuează încrucișarea între două rase, pentru producerea de părinți F₁, necesari înlocuirii mătcii de producție din unitățile cu sarcini de livrare de carne.

Treapta a III-a: complexe de tip industrial, ferme de tip gospodăresc și sectorul gospodăriilor populației, în care se produce material destinat în totalitate îngrășării.

Unitățile de elită concentrează nucleele cele mai valoroase din principalele rase folosite în exploatare și au rolul de a asigura reproducători testați pentru treptele următoare ale piramidei ameliorării. După tehnologia de creștere, aceste unități se diferențiază în centre de hibridare, complexe de selecție și testare, cu nuclee de 1000—1600 scroafe-mată

din principalele rase utilizate în complexe industriale de exploatare și ferme de elită în sistem gospodăresc, cu efective de 200—500 scroafe aparținând atât raselor crescute în complexe de selecție, cât și celorlalte rase prevăzute a se crește în stare curată.

În lucrările de selecție din aceste crescătorii se folosește, în exclusivitate, creșterea în rasă curată pe bază de linii și familii diferențiate prin anumite însușiri utile ameliorării efectivului din treptele inferioare ale piramidei.

Cea de-a doua treaptă a piramidei ameliorării asigură necesarul de scroafe pentru reproducție, metise F₁, care constituie matca comercială destinată producerii de material pentru îngrășare. Improspătarea mătcii din fermele de înmulțire se face cu scroafe testate după performanțe proprii și, în mare parte, provenite din părinți testați după descendenți, produse în crescătoriile de elită. Vierii folosiți la reproducție — aparținând raselor prevăzute în schemele de metisare stabilite — sînt testați după performanțe proprii și provin din părinți testați după descendenți.

Pe ultima treaptă a piramidei se situează efectivele din unitățile comerciale și din sectorul gospodăriilor populației, în care se folosesc vierii din rasele stabilite pentru încrucișare, produși în crescătoriile

Aplicarea programului de ameliorare impune realizarea în perioada 1972—1975 a următoarelor acțiuni principale: organizarea unui centru de hibridare pe lângă S.C.C.P.-Periş și a unor complexe de selecție și testare în cadrul I.A.S.; organizarea fermelor de înmulțire pe lângă complexe industriale ale I.A.S. și C.A.P.; organizarea sectoare-

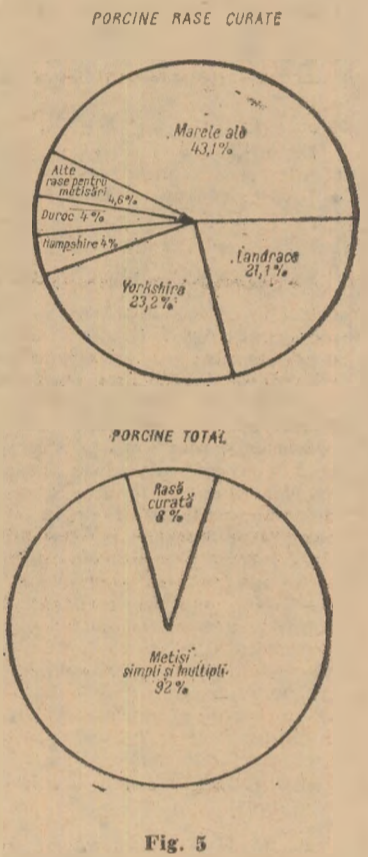

Fig. 5

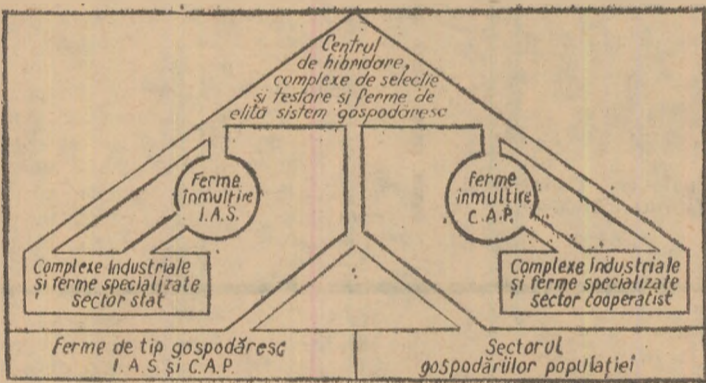

Fig. 3

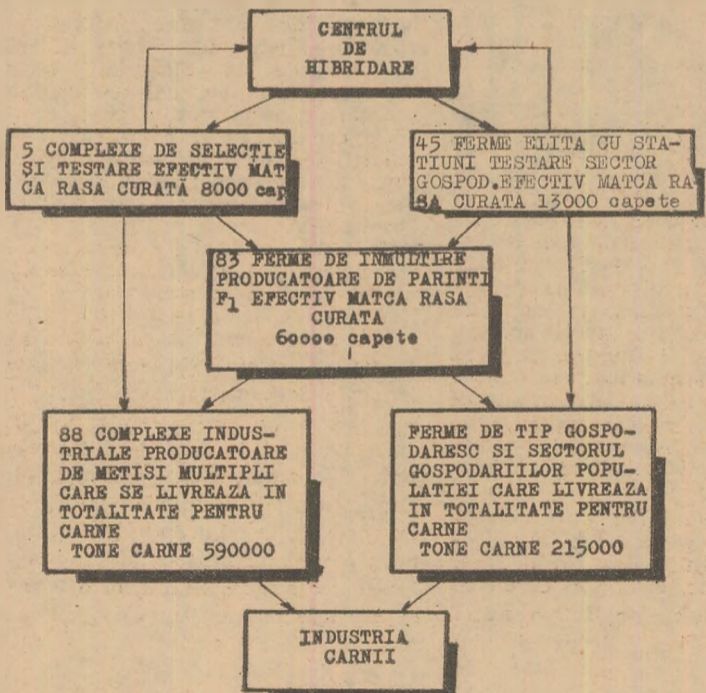

Fig. 4

Specifiqare	Nr. ferme	R a s a	Efect.matcă cap.	Sectorul	
				I.A.S. cap.	C.A.P. cap.
Complexe de selecție și testare	5	Landrace	1600	1600	-
		M.alb	1700	1700	-
		York	2300	2300	-
		Chester Withe	800	800	-
		Duroc	800	800	-
Total			8000	8000	-
Ferme de elită sistem gospodăresc	45	Landrace	1500	1000	500
		M.alb	4400	3400	1000
		York	2500	2000	500
		Chester Withe	500	500	-
		Duroc	1500	1000	500
		Hampshire	2000	1500	500
		Pietrală Bazna	300	300	-
Total			13000	10000	3000
Ferme de înmulțire	83	Landrace	14000	8000	6000
		M.alb	29000	13000	16000
		York	14000	6000	8000
		Chester Withe	1000	1000	-
		Hampshire	1000	1000	-
Total			60000	30000	30000
TOTAL GENERAL			81000	48000	33000

Tabel 1

R a s a	Obiective în selecție			
	Prolificitate purcei la o fătare	Spor mediu zilnic g.	Consum specific furaj/kg	Carne în carcasă %
Marele alb	11,0	650	3,1	66
Landrace	11,0	635	3,1	67
York	11,0	660	2,9	68
Hampshire	9,7	600	3,1	67
Duroc	10,2	620	3,0	68
Chester Withe	10,4	625	3,1	70
Pietrală	9,6	600	3,4	68
Bazna	10,0	610	3,6	60

Tabel 2

de elită, testați după performanțe proprii și, în limita posibilităților, și după descendenți.

Schema producerii și difuzării materialului ameliorat, cu înaltă valoare genetică, este redată în figura 4, iar structura de rasă a efectivului de porcine în perspectivă și potențialul de producție al raselor se vor prezenta potrivit datelor înscrise în tabelul 2 și fig. 5.

lor de testare în cadrul fermelor de elită de tip gospodăresc în I.A.S. și C.A.P., precum și a unor stațiuni de însămînțări artificiale.

Pentru consolidarea raselor și liniilor existente în vederea evitării consangvinității și îmbunătățirii continue a fondului genetic, precum și pentru crearea de hibridi, periodic se vor efectua importuri de reproducători din rasele și liniile cele mai productive.

Din nou despre apărarea fondului funciar

„CE ADUNI CU O MÎNĂ, NU RISIPI CU CEALALTĂ!”

Autoturismul se oprește brusc în fața unei movile de pământ. Din el coboară, pe rînd, ing. Ștefan Lupăș, șef de serviciu la O.C.O.T.-Constanța, Ion Naparu, președintele C.A.P. Anadalchioi și ingineră șefă a unității, Mariana Popa.

— Cum a apărut movila asta de pământ aici? se adresează ing. Ștefan Lupăș inginerului cooperativei?

— Nu știu, nu dumneavoastră ați dat aprobarea?

— Dar linia-ferată, cine a amplasat-o?

— I.P.V.I.L.F.-ul sau I.C.R.T.I.-ul... Discuția are loc pe o parcelă a C.A.P. Anadalchioi unde, între timp, a fost amplasată o linie-ferată.

Cu alte cuvinte aici, în preajma orașului Constanța, la câteva sute de metri de sediul cooperativei și la numai câțiva kilometri de O.C.O.T., se comit încălcări ale Legii nr. 12 pe care nici conducerea cooperativei și nici organele agricole nu o cunosc. Lucrurile nu se opresc aici. Dacă s-a făcut o linie ferată, apoi s-a ridicat în apropiere un depozit, fapt ce a redus și mai mult suprafața agricolă a cooperativei. În plus, terenul agricol al unității mai este „ajustat” de drumurile făcute prin cultură de oameni și nu de puține ori de mașini, intrucît suprafața amintită se află cuprinsă între microcartierul Tomis-Nord, fabrica „Milon Sirbu” și zona de depozite a orașului Constanța.

Pornind de la acest caz particular, să vedem ce se întâmplă la nivel de județ, cum este coordonată acțiunea de apărare, conservare și folosire a fondului funciar?

Cîteva amănunte aflăm de la ing. Faust Pufulescu, directorul Oficiului de cadastru și organizare a teritoriului.

— Recent, s-a desfășurat la nivel de județ o amplă acțiune de îndrumare și control a modului cum este respectată Legea nr. 12. Astfel de acțiuni desfășurăm de cel puțin două ori pe an, primăvara și toamna.

Controlul riguros al modului cum este apărut și folosit principalul mijloc de producție din agricultură — pământul, este cu atât mai necesar cu cît în urma lucrărilor de irigații au fost scoase din circuitul agricol unele suprafețe de teren. Din evidența de fond funciar reținem că, în județul Constanța, au fost afectate circa 13.000 ha de teren arabil pe care, temporar sau definitiv, le folosește Trustul de construcții pentru îmbunătățiri funciare la amplasarea vastului sistem de irigații din Dobrogea. În final însă, doar o anumită suprafață va fi scoasă definitiv din circuitul arabil, restul va fi redat unităților posesoare. Și cum această acțiune a început, n-ar fi lip-

sit de interes să vedem cum se predau suprafețele închiriate temporar.

La I.A.S. Mangalia, interlocutori ne sînt inginerii Stan Diaconu, director și Dumitru Zaberca, inginer șef. Iată ce ne-au declarat în acest sens cei doi specialiști.

— T.C.I.F. Constanța a executat pe terenurile noastre, în anumite zone, diferite canale. Hidroamelioratorii au săpat de o parte și de alta, au împins pământul fertil spre canal, iar după construirea lui s-au mutat pe alt șantier. Pe lângă faptul că cultura pe care o aveam însămintată a avut de suferit, lucrările amintite ne-au scos din circuitul arabil peste 50 ha. După predarea canalului, deși ne-au fost restituite suprafețele scoase temporar din producția agricolă, ele nu se pot lucra. În plus, producțiile vor fi puse sub semnul întrebării, deoarece la începutul lucrărilor nu s-a făcut decopertarea, antrenîndu-se spre canal tot stratul fertil al solului.

Și acesta nu este, din păcate, unicul caz. La I.A.S. Peștera și I.A.S. Medgidia, pe unde a fost dragat canalul Carasu, circa 230 ha de teren nu rodesc din cauză că s-a depus peste stratul fertil de la suprafața pământului din orizonturile nefertile; în plus, odată cu ele au fost antrenate și unele roci. Cu toate lucrările de recuperare, după cum ne-au informat cadrele de conducere din cele două I.A.S.-uri, circa 80 de ha rămîn încă de nefolosit. În aceeași situație se află și un număr însemnat de cooperative agricole din zona prin care trec aceste canale.

Un alt aspect care se cuvine a fi amintit îl constituie efectele secundare, deloc neglijabile, ale acestor lucrări de irigații. Dalarea cu înfîziere

a canalelor principale de aducțiune a făcut ca infiltrația apei să scoată din circuitul arabil peste 200 de ha de teren la I.A.S. Mihail Kogălniceanu, 14 ha la I.A.S. Poarta Albă, 14 ha la C.A.P. Valea Seacă, 2 ha la I.A.S. Murfatlar; exemplele ar mai putea continua. Cum s-a ajuns la o risipă atât de mare de teren arabil? Singura explicație pe care am primit-o atît de la cadrele cu munci de răspundere din unitățile prin care am trecut, cît și de la organele agricole județene, a fost aceea că s-a acordat atenție în exclusivitate laturii tehnice, constructive, a sistemului, uitîndu-se de efectele secundare ale unor astfel de lucrări. Și acum, cînd restituirea suprafețelor pe care le-au folosit temporar a ajuns la scadență, unitățile constructoare se văd puse în situația de a executa un volum destul de mare de lucrări de nivelare, drenare etc., fără să mai vorbim de faptul că potențialul solului este serios afectat.

Lărgind puțin sfera investigațiilor și asupra modului cum au fost predate pînă în prezent o parte din suprafețele folosite temporar, lucrurile se complică. Aflăm astfel că la C.A.P. Mihail Kogălniceanu, pe termenul scos temporar din circuitul agricol a fost construit un pod, iar la C.A.P. Castelu, T.C.I.F. a executat un alt pod peste canalul C.A.I. S-au făcut în acest fel multe lucrări necuprinse în proiectele inițiale. De ce cooperativele au acceptat astfel de compromisuri?

Proiectantul (I.S.P.I.F. București) a amplasat lucrarea sistemului Carasu fără să țină cont, în întregime, de organizarea teritoriului, existentă în județ. Din această cauză au apărut o serie de drumuri noi alături de altele folosite pînă la amplasarea sistemului.

Cele cîteva aspecte surprinse de-a lungul anchetei noastre sînt, în final, forme ale unui și aceluiași fenomen: **risipa de teren!** Se impune, deci, evitarea pe viitor a unor astfel de deficiențe, astfel ca legea privind apărarea și conservarea fondului funciar să poată fi aplicată fără nici un fel de rabat. Risipa de pământ trebuie înlăturată pe orice cale!

C. STĂNESCU

Pe șantierul de îmbunătățiri funciare din comunele Topoloveni, Călinești și Ștefănești, județul Argeș, ritmul de execuție a lucrărilor se intensifică.

Foto: N. BUICA

AFLĂM DE LA INSPECȚIA DE STAT A APELOR

Utilizarea cît mai rațională și păstrarea purității apelor necesare satisfacerii nevoilor mereu crescînde ale economiei naționale, ale populației, satelor și orașelor constituie probleme de cea mai stringentă actualitate. După apariția legii privind gospodărirea apelor în țara noastră, acțiunile menite să concure la evitarea impurificării acestor importante resurse naturale s-au intensificat, la ele participînd nu numai unitățile economice, ci și un mare număr de cetățeni.

Realitatea, viața de toate zilele, arată însă că alături de exemple meritorii există, din păcate încă destule, și din cele care denotă lipsă de interes față de păstrarea calității apelor. Reținem rubrica pe care am inaugurat-o în anul care s-a scurs, consemnînd cîteva fapte din care, sperăm, cei vizați vor trage învățămintele convenite.

Urmați-le exemplul!

Aminteam de unele exemple demne de reținut pentru interesul dovedit față de folosirea cît mai judicioasă a apelor. Printre acestea se numără și cel al Combinatului chimic de la Victoria, care într-un termen relativ scurt, își va dubla capacitatea instalației de recirculare a apelor. O altă unitate, Fabrica de mase plastice din Buzău, și-a

creat recent o astfel de instalație, care va fi pusă în funcțiune chiar în primul trimestru al anului curent. Sînt două fapte care demonstrează grija pentru utilizarea cît mai chibzuită a surselor de apă înconjurătoare, față de mediul ambiant.

Demn de reținut este și exemplul Fabricii de spirt, bere și amidon de la Rădăuți, a cărei conducere se pare că a învățat din „experiența” anilor trecuți, cînd se mulțumea doar să plătească amenzi date de organele de control. În prezent, aici se experimentează, fiind în curs de perfectare, așa numita treaptă biologică a stației de epurare. Un concurs prețios îl dau specialiștii Institutului de studii, cercetări și proiectări pentru gospodărirea apelor care stabilesc modul de funcționare și parametrii de utilizare a acestei trepte.

Iată cîteva exemple care trebuie urmate de cît mai multe unități, în scopul apărării și conservării tuturor surselor de apă — avuții naționale.

Prevederile legale

nu trebuie neglijate

Din numeroasele informații furnizate de specialiștii de la Inspecția de Stat a Apelor, am reținut și unele aspecte,

din nefericire mai puțin îmbucurătoare decît primele. O primă constatare se impune de la bun început. Foarte multe unități și întreprinderi, cînd își încep activitatea „uită” de necesitatea păstrării calității apelor, sau îi acordă acesteia o atenție minoră. Astfel de cazuri, deloc dorite, se întîlnesc nu numai în industrie, dar și în agricultură sau industria alimentară. Să concretizăm. Fabrica de spirt și drojdie „7 Noiembrie” din Arad continuă să facă greutăți celor chemați să apere calitatea apelor, să aplice prevederile legii în vigoare. Întreprinderea amintită evacuează și acum în surse, ape reziduale încărcate cu substanțe organice în cantități mai mari decît cele admise, deși există stație de epurare. Ceea ce lipsește însă este preocuparea conducerii întreprinderii de a asigura permanent hidroxidul de sodiu, necesar aplicării unei tehnologii adecvate purificării apelor reziduale rezultate din procesul de producție.

În alte locuri, unitățile, deși își măresc considerabil capacitățile de producție de la un an la altul, neglijează, total sau în parte, condițiile cerute de evitarea poluării apelor. Într-o astfel de situație se află și Fabrica de ulei „Unirea” din Iași; în momentul de față unicul decantor final pentru grăsimi, de la stația de epurare, a deve-

BULETIN AGRO- METEOROLOGIC

INSTITUTUL DE METEOROLOGIE ȘI HIDROLOGIE NE INFORMEAZĂ:

Aspectul vremii în intervalul 4-10 ianuarie a fost închis și, în genere, lipsit de precipitații. În primele trei zile, temperaturile medii diurne au fost mai mari decît valorile multianuale (cu 2° la 5°) apoi abaterile termice s-au diminuat în Transilvania și, parțial, în vestul țării. În estul, sudul și sud-vestul țării, în tot intervalul s-au înregistrat valori cuprinse între -2° și 2°; în restul zonelor, valorile, deși mai coborîte, -3° la -5° au fost totuși apropiate de normal.

În sol, la adîncimea de 5 cm, temperaturile din ultima zi au fost cuprinse între 0 și -3°. La 10 ianuarie, solul era înghețat în toate zonele; adîncimile cele mai mari, 30-45 cm, s-au măsurat în Transilvania, nordul Crișanei și vestul Maramureșului. În rest ele fiind cuprinse între 10 și 25 cm, exceptînd unele zone din Banat, estul Olteniei, vestul și sudul Munteniei și estul Dobrogei.

Precipitațiile slabe, semnalate mai ales în ultimele zile ale intervalului, au fost cuprinse între 1 și 3 mm numai în vestul Banatului, Olteniei și sud-vestul Munteniei; în această ultimă zonă, local s-au totalizat cantități mai mari (5-8 mm). Culturile de toamnă se află în stare de „repaș” biologic în toate zonele.

În sudul și vestul țării s-au menținut condiții favorabile continuării lucrărilor de desecare și drenare.

TIMPUL PROBABIL PENTRU INTERVALUL 11-17 IANUARIE:

Vreme în general închisă. Vor cădea ninsori slabe, locale, în jumătatea de nord-est a țării, în rest precipitațiile vor fi izolate. La sfîrșitul intervalului, vîntul va prezenta intensificări.

Temperaturile minime vor fi cuprinse între -10° și 0°, iar maximele între -5° și +5°, local mai ridicate în a doua parte a intervalului. Pe alocuri, în primele zile se va semnala polei. În acest interval sînt de așteptat condiții meteorologice dăunătoare culturilor.

nit insuficient față de producția actuală a fabricii. Există primejdia, dacă nu se vor lua măsurile convenite, ca apele industriale, folosite în procesul de producție, să fie deversate în mediul înconjurător, insuficient purificate.

Să mai dăm un exemplu tot din industria alimentară. Este vorba tot de o întreprindere producătoare de ulei, de astădată de cea de la Slobozia, județul Ialomița. De cîteva ani se menține o situație de provizorat în ceea ce privește canalizarea și epurarea apelor industriale, încălcîndu-se prevederile avizului de gospodărire a apelor. În prezent, numai o parte din debitul de ape industriale este preepurat, majoritatea fiind evacuate, necurățate, în riul Ialomița. De remarcat că, deși termenul de dare în exploatare a instalației de epurare a expirat de mult, aceasta nu este nici pînă acum gata. Mai mult, ritmul în care înaintează lucrările restante la stație este foarte scăzut.

Facem apel la forurile tutelare ale unităților amintite, în primul rînd la Departamentul industriei alimentare, la conducerile întreprinderilor, să ia măsuri urgente pentru înlăturarea deficiențelor semnalate. Există o lege care prevede măsuri precise pentru oțrotirea calității apelor țării și ea nu trebuie încălcată!

Ing. N. FLORIAN

**Un obiectiv actual in agricultura
și industria alimentară**

INTRODUCEREA PROGRESULUI TEHNIC

Una din sarcinile de bază, trasată de Congresul al X-lea al P.C.R. și de Conferința Națională a partidului, este introducerea tehnicii noi în toate domeniile de activitate; un accent tot mai mare se pune, în economia țării, pe utilizarea în producție a unor mașini, instalații și dispozitive din ce în ce mai perfecționate, capabile să ușureze munca omului, să mărească considerabil productivitatea și eficiența economică a acesteia.

**■ În 1972 —
circa 200 propuneri
de inovații**

Pași importanți în aceste direcții au fost făcuți și de uzinele agriculturii ai căror muncitori, ingineri și tehnicieni dovedesc tot mai mult interes pentru nou și angajare susținută în generalizarea progresului tehnic. Spiritul creator, fecund, al colectivelor uzinelor amintite s-a materializat în conceperea sau realizarea, în anul 1972, a peste două sute de utilaje și instalații noi, cu caracteristici la nivelul tehnicii mondiale, din care menționăm: combina pentru recoltat sfeclă, instalații pentru pregătirea furajelor, utilaje pentru uscat sau granulat furaje verzi, freze pentru săpat șanțuri și rigole, linii complete pentru condiționat, sortat și preambalat legume și fructe, abatoare pentru păsări și altele.

Anul 1972 a constituit un vîrf în activitatea de inovații în uzine. Astfel, în primele zece luni ale anului au fost înregistrate circa 200 propuneri, din care peste 150 au fost aplicate. Efectul economic al acestor inovații se va materializa într-o economie — antecalculată la costurile de fabricație — de circa patru milioane lei. În aceeași perioadă s-au elaborat cu 31% mai multe inovații decît în anul 1971 și cu circa 37% mai multe decît în 1970. Economia medie realizată la prețul de cost, pe o inovație, a fost în anul trecut cu peste 37% mai mare decît în 1970.

Un fapt îmbucurător: an de an s-a evidențiat participarea crescîndă a oamenilor muncii din uzine la mișcarea de inovații, un număr tot mai mare de muncitori, ingineri și tehnicieni contribuind la rezolvarea problemelor de tehnologie și organizare. În anul 1972,

bunăoară, numărul mediu al coautorilor unei inovații a crescut cu circa 90%, deci aproape s-a dublat. Totodată, a sporit substanțial complexitatea problemelor abordate de inovatori și inventatori, fapt care a determinat creșterea eficienței fiecărei inovații.

Printre inovațiile care au rezolvat unele probleme importante ale uzinelor se numără și „Dispozitivul de amorsare pentru agregatul APT 50/60” — realizat la uzina de la Balș — care prezintă următoarele avantaje: scurtează timpul de amorsare la 50—80 sec., în funcție de înălțimea de aspirație, realizînd importante economii la beneficiari; este simplu de executat, ușor de manevrat și nu necesită întreținere; prezintă economie, reducînd costul agregatului cu circa 300 lei.

O altă inovație este cea denumită „Metoda de strunjire a căilor de rulare ale cilindrului exterior al SUFV”. Realizare a unui colectiv de specialiști ai uzinei de la Năvodari, metoda a permis strunjirea corectă, cu asigurarea condițiilor de coaxialitate, a căilor de rulare ale cilindrului, permițînd darea în funcțiune și exploatarea corectă, fără defecțiuni, a stației de uscat furaje verzi. În același timp, s-a eliminat importul unui strung carusel.

În sfîrșit, putem aminti o altă inovație importantă „Mașina cu comandă hidraulică pentru îndoit profile” — realizată la uzina de la București; ea rezolvă complet efectuarea în bune condiții a operației amintite, care are o pondere mare în cadrul lucrărilor executate în uzină, și care pînă la confecționarea acestei mașini se realiza manual. Pe lîngă reducerea timpului de execuție a operației, deci creșterea productivității muncii, inovația contribuie substanțial la îmbunătățirea condițiilor de lucru, la scăderea efortului fizic.

**■ Propaganda tehnică —
pirghie importantă
în extinderea noului**

Alături de inovatori, o contribuție tot mai mare la creșterea eficienței activității productive a uzinelor o aduce propaganda tehnică. În cadrul uzinelor au fost întreprinse, în scopul accelerării introducerii progresului tehnic în pro-

cesul de luare a deciziilor, studii de raționalizare a sistemului informațional. Se remarcă lucrarea executată la uzina de la Timișoara, care se găsește într-un stadiu avansat. De subliniat caracterul științific al modului de abordare a acestui studiu care, în prima sa parte, datorită analizei generale (diagnostic) a permis elaborarea sistemului informațional, de ansamblu, al uzinei, cu subsistemele componente.

Este cunoscut că, în epoca noastră, suma cunoștințelor acumulate într-un domeniu oarecare crește după o curbă exponențială și depășește posibilitățile de acumulare ale unui cercetător obișnuit. Sînt deci necesare, pe de o parte, sortarea și prelucrarea cu mijloace moderne a informațiilor privind noutățile dintr-un anumit domeniu, și pe de altă parte, specializarea cadrelor ce activează în cercetare și producție.

Informarea corectă, completă și în timp util a specialiștilor din toate compartimentele uzinelor este condiția fundamentală pentru ca produsele și serviciile oferite de acestea să fie competitive. În acest scop, la nivelul centralei și în cele mai multe din uzinele ei, s-a luat măsura elaborării de „buletine” de informare tehnico-economică, care cuprind noutăți în domeniul în care uzina este specializată și interesată. Buletinul elaborat la centrală cuprinde elemente de tehnică și organizare, la nivel mondial, care privesc orientările principale ale construcției de mașini pentru agricultură și industrie alimentară.

Dintre „buletinele” elaborate de uzine se remarcă, în mod deosebit, cel editat la Coldea; aici a fost organizat un sector de documentare tehnico-economică și de perfecționare a organizării și conducerii, încadrat cu specialiști poligloti, care au la dispoziție un bogat sortiment de publicații periodice, de specialitate, din țară și de peste hotare. Acești specialiști prospectează diferite variante privind construcția de mașini, pe care le pun apoi la dispoziția proiectanților, crescînd astfel eficiența muncii acestora din urmă.

În procesul de introducere a progresului tehnic și de ridicare a eficienței activității uzinelor, un rol deosebit îl joacă comisiile pe probleme, organizate de comitetele sindicatelor din uzine. Aceste comisii — în componența cărora sînt cuprinși muncitorii, inginerii și tehnicienii cu nivelul politic și profesional cel mai ridicat — constituie nucleele organizatorice pentru mobilizarea masei de salariați în descoperirea rezervelor interne de creștere a producției și a productivității muncii.

Muncitorii, inginerii și tehnicienii uzinelor din subordinea centralei noastre au răspuns și răspund cu elan patriotic chemării partidului de a pune în slujba dezvoltării economiei noastre socialiste toate cunoștințele lor, de a contribui la construirea societății socialiste multilateral dezvoltate.

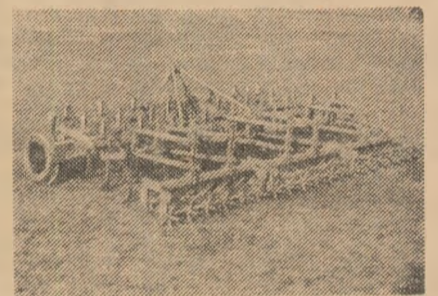
Ing. Dorel CÎMPEANU
Centrala industrială de mașini
pentru agricultură și industrie
alimentară

NOI MAȘINI ȘI UTILAJE OMOLOGATE

**CULTIVATOR
PENTRU CULTIVAREA TOTALĂ
PURTAT PE TRACTOARELE
DE 65 C.P.**

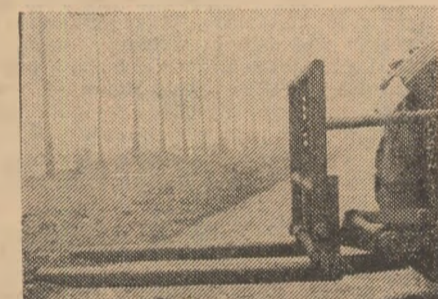
Acest tip de cultivator se folosește la executarea lucrărilor de pregătire a solului, în vederea semănatului culturilor de primăvară, pe terenuri usoare și mijlocii. Cultivatorul se compune dintr-un cadru prevăzut în partea din față cu dispozitive de cuplare la tractor: două roți de sprijin care ajută și la reglarea adîncimii de lucru între 6—18 cm; secțiile de lucru și trei cimpuri de grape elicoidale, rotative, montate pe cadrul cultivatorului, prin intermediul unor paralelograme deformabile.

Caracteristici tehnice: lățimea de lucru: 4 m; numărul maxim de secții de lucru este în funcție de distanța dintre urmele alăturate, și anume: 25 de secții la distanța de 150 mm și 13 secții la distanța de 200 mm. Organele active sînt de tip cu suport elastic, prevăzute cu arc spiral și lamă dublă. Cuțitele sînt de tip-daltă (de 50 mm) și de tip-săgeată (195 mm). Numărul de cimpuri de grape elicoidale: 3. Lățimea de lucru a unui cîmp: 1270 mm. Productivitatea: 1,5—1,6 ha-oră.

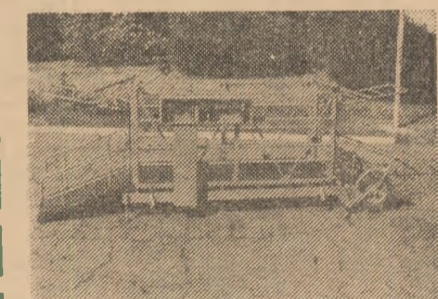
**FURCA RIDICĂTOARE
MONTATĂ PE TRACTOR**

Este destinată ridicării și încărcării, în cîmp, a lăzilor palete și a produselor stivuite pe palete. Furca se montează pe ridicătorul hidraulic al tractoarelor U 650 și U 400, fiind comandată de către tractorist cu ajutorul instalației de ridicare existentă pe tractor. Sînt trei posibilități de montare a furcii pe ridicătorul hidraulic, obținîndu-se astfel trei înălțimi diferite de ridicare a sarcinii. Astfel, furca montată pe tipurile de tractor amintite poate ridica sarcina, în cele trei variante, la înălțimile de 1.350, 930 și, respectiv, 570 mm. La rîndul ei, masa maximă a sarcinii, tot în cele trei variante, este de 500, 400, și respectiv, 750 kg. Lungimea brațelor furcii este de 980 mm, în toate cele trei cazuri.

**BASCULA DE 1000 KG
TRANSPORTABILĂ
PENTRU COMPLEXELE DE
PORCINE**

Utilajul menționat poate fi folosit cu bune rezultate în complexele industriale pentru creșterea porcilor, în scopul cîntării periodice a animalelor. Operațiunea se poate face pe loturi, bascula fiind instalată în camera de legătură dintre cele două compar-

timente ale halelor pentru îngrășat. Bascula de 1000 kg este de tipul MB — L — 06 03 și adaptată condițiilor de cîntărire în complexe, fiind echipată cu o serie de grilaje rabatabile (pentru accesul animalelor) și cu roți de cauciuc pentru transport. Există, de asemenea, un dispozitiv de blocare a platformei. Mărimea lotului de porci ce pot fi cîntăriți cu această basculă este de 4—12 animale, în funcție de greutate. Precizia de cîntărire este de 0,5 kg. Productivitatea este de 2.650 de porci pe zi.

Asigurarea de accidente poate fi încheiată de orice persoană în vîrstă de la 16 la 70 de ani, indiferent de profesie și de vîrstă, fiind astfel la îndemîna cetățenilor din toate domeniile de activitate.

Această asigurare este oferită de Administrația Asigurărilor de Stat sub mai multe forme, iar asigurații pot alege una din acestea, după preferința fiecăruia.

Din practica de pînă acum a rezultat că cele mai solicitate asigurări de accidente de către populație sînt:

— asigurările pentru sume asigurate fixe și anume 10.000 de lei pentru invaliditate permanentă totală și 5.000 de lei pentru deces, sau pentru dublul ori triplul acestei sume pe durata de 3 sau 6 luni, în funcție de categoria tarifară din care face parte profesia asiguratului;

— asigurările pentru sume asigurate convenite în-

tre asigurat și Administrația Asigurărilor de Stat, care nu pot fi mai mici de 10.000 de lei în caz de invaliditate permanentă și 5.000 de lei în caz de deces, durata acestora fiind de la 1 la 5 ani.

Primele de asigurare de

pentru sume asigurate fixe de 10.000 lei, în caz de invaliditate permanentă totală și 5.000 de lei, în caz de deces, plătesc o primă de asigurare de 12 lei pe o durată de 3 luni. Mecanizatorii agricoli a căror profesie face parte din categoria

— se angajează să plătească o sumă asigurată menționăm: exploziile, prăbușirile de teren, loviturile, căderile, alunecările, acțiunea violentă din partea altor persoane, atacul din partea animalelor, trăsnetul, acțiunea curentului electric, arsurile, degerările, înecul, intoxicația sau asfixierea din cauze subite, accidentele corporale de circulație cu mijloace de transport, urmările funcționării ori folosirii mașinilor sau instrumentelor, precum și ale efortului fizic excesiv și subit, determinat de cauze de forță majoră în timpul producției și altele.

Asigurările de accidente descrise mai sus, ca de altfel și altele de care ne vom ocupa în viitor, se pot contracta sau reînnoi de către responsabilii cu munca ADSA din întreprinderi și instituții, de către agenții și inspectorii de asigurare, precum și la orice unitate teritorială ADAS,

CE TREBUIE SĂ ȘTIM DESPRE ASIGURAREA DE ACCIDENTE

plată se stabilesc în funcție de categoria tarifară în care se încadrează întreprinderea sau profesia asiguratului. De exemplu, îngrijitorii de animale și conducătorii de atelaje se încadrează în categoria tarifară II, care la o asigurare

tarifară III, pentru o asigurare încheiată în aceleași condiții ca mai sus plătesc o primă de asigurare de 15 lei.

Dintre accidentele pentru care Administrația Asigurărilor de Stat — în baza contractului de asigurare

SE EXTINDE ACORDUL GLOBAL

Realizarea unor indicatori superiori de producție și de eficiență în întreprinderile agricole de stat, atingerea nivelurilor înregistrate în țările cu agricultură avansată sînt obiective majore pe care conducerea de partid și de stat le pune cu deosebită insistență în fața acestui important sector al agriculturii noastre. Pentru îndeplinirea lor au fost și sînt continuu create condițiile necesare. În consens cu celelalte măsuri privind perfecționarea organizării și conducerii producției, introducerea tehnologiilor avansate etc. se înscrie și trecerea, începînd cu anul 1973, în baza hotărîrii Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., la aplicarea experimentală a acordului global pentru personalul unităților din cadrul Departamentului agriculturii de stat.

Noua formă de retribuire, care asigură amplificarea interesului pentru obținerea unor producții mari în domeniile producției vegetale sau animale, se aplică personalului permanent sau temporar din I.A.S. care se angajează să obțină de pe o anumită suprafață sau de la un efectiv de animale cel puțin cantitățile de produse planificate. Salarizarea în acord global se aplică la nivel de fermă sau întreprindere, iar în cadrul acestora pe formații de lucrători. Între conducerea întreprinderii și șeful fermei, între formația de lucru și conducerea fermei se încheie un contract-angajament, în care se precizează sarcinile de pro-

ducție, tarifele de plată și drepturile de salarizare precum și obligațiile ce revin fermei sau întreprinderii.

Formațiile de lucru se organizează pe un ciclu de producție, urmărindu-se să se asigure executarea în cele mai bune condiții a lucrărilor prevăzute în tehnologiile adoptate, precum și folosirea deplină, productivă, a timpului de lucru. Dat fiind specificul producției, în domeniul producției vegetale pot fi organizate formațiuni mixte de lucru

ra, de posibilitățile de mecanizare etc.) În cazul zootehniciei se repartizează loturi de animale (pe specii și categorii) cît mai omogene ca potențial productiv, avînd, de asemenea, în vedere posibilitățile de mecanizare a lucrărilor în ferme. Fiecărei formațiuni i se dau totodată sarcinile privind producțiile medii (diferențiate) și totale ce trebuie obținute de pe suprafețele sau de la efectivele de animale luate în primire.

Noua formă de retribuire a

lapte sau ouă; după terminarea fiecărui ciclu de producție (la unitățile de sere de legume) și anual — la unitățile de producție vegetală, la celelalte unități zootehnice sau la unitățile cu profil mixt de producție. La locurile de muncă unde producția finită se realizează într-o perioadă mai mare de o lună, muncitorii care s-au angajat să lucreze în acord global vor primi lunar, sub formă de avans, 80% din cîștigul obținut la lucrările executate. Muncitorii salari-

Drepturile totale de salarii ale muncitorilor și personalului T.A. care lucrează în acord global se determină și se acordă lunar, la terminarea ciclului de producție sau la sfîrșitul anului, pe baza producției efectiv realizate și a tarifelor stabilite. Acordarea drepturilor integrale convenite personalului care a lucrat în acord global este condiționată de nedepășirea cheltuielilor planificate, în speță actualizate corespunzător cu producția realizată.

Introducerea acordului global în întreprinderile agricole de stat este menită să determine, în spiritul echității socialiste, recompensarea corespunzătoare a efortului depus pentru sporirea producției vegetale și animale. Această formă de retribuire vizează amplificarea considerabilă a inițiativei și răspunderii personale, în scopul depistării și valorificării cît mai complete, cît mai rapide a marilor rezerve de creștere a producției și productivității muncii și, pe aceste baze, a rentabilității în toate întreprinderile agricole de stat. Succesul depinde acum de judicioasa aplicare a acordului global și de evidențierea precisă a rezultatelor dobîndite de fiecare formațiune sau lucrător care se angajează să lucreze în acord global.

Ing. V. STANCU

ÎN ÎNTREPRINDERILE AGRICOLE DE STAT

(muncitori agricoli, permanenți și temporari, mecanici agricoli etc.) iar în domeniul producției animale, formațiuni complexe, în componența cărora intră îngrijitori de bază, de schimb și de noapte și muncitori din echipe de deservire. Forța de muncă necesară se determină pe baza volumului de lucrări, a termenelor de efectuare și a normelor de muncă sau normativele de personal în vigoare.

Fiecărei formații i se repartizează o suprafață bine delimitată (ținîndu-se seama de gradul de dispersare a culturilor și de structura acesto-

muncii, în esența sa echitabilă, este strîns legată de rezultatele efective obținute. Practic, salarizarea lucrătorilor care s-au angajat să lucreze în acord global se va face pe baza tarifului de plată stabilit la începutul anului pe unitatea de produs (tonă, hectolitru etc.) sau la 1000 de lei producție planificată. Drepturile de salarizare convenite muncitorilor și personalului tehnic-administrativ care lucrează în acord global în funcție de perioada în care se obține producția și anume: lunar, în cazul producției de

zași în regie și personalul tehnic, economic, de specialitate și administrativ vor primi, de asemenea, 80% din salariul corespunzător categoriei, treptei, respectiv clasei și gradului în care sînt încadrați și în raport de timpul efectiv lucrat. O precizare: muncitorii și personalul tehnic, economic de specialitate și administrativ vor beneficia integral de toate adaosurile lunare de salariu; indemnizațiile de orice fel, sporul de vechime, sporul pentru condiții deosebite de lucru etc., în cuantumul stabilit prin reglementările în vigoare.

ÎN VITICULTURA COOPERATISTĂ

„Efectele deosebit de pozitive din acest an și îndeosebi cele înregistrate la cultura porumbului — sublinia tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU la Plenara C.C. al P.C.R. din 20-21 noiembrie 1972 — impun ca, pe baza experienței dobîndite, să se extindă acordul global și în celelalte ramuri — în legumicultură, viticultură, pomicultură, creșterea animalelor — folosindu-se forme specifice sectoarelor și unităților în care se aplică”.

În viticultură, acordul global introdus și practicat din 1971 într-o serie de unități, paralel cu extinderea organizării producției și a muncii în ferme specializate și-a dovedit eficiența. În cei doi ani de aplicare, în unitățile care l-au promovât, participarea la muncă s-a îmbunătățit simțitor, viile au fost lucrate mai bine și la timp, iar în final producțiile au înregistrat o curbă ascendentă.

Astfel, în 1971, cooperatorii din Zăvoia, județul Brăila, lucrînd în acord global 229 de hectare cu vie, au obținut o recoltă de 10 400 kg struguri la ha; cei din Timboești, județul Vrancea — 8 600 kg la ha, pe 641 de hectare, iar cei din Berezeni, județul Vaslui — 9 500 kg la ha, pe 136 de hectare. De asemenea, sînt multe exemple de membrii cooperatori care au realizat producții medii de 9 000 kg la ha și chiar mai mult, depășind sarcinile planificate și media unităților.

În 1972 s-au lucrat în acord global peste 88 000 de hectare, ceea ce a reprezentat 62 la sută din suprafața de vii pe rod. Această medie a fost depășită în județele Vrancea — 92%, Dolj — 88%, Mureș — 82%, Teleorman — 81%, Galați — 79%, Olt — 78%.

În alte județe însă, unele cu tradiție în cultura viței de vie, această formă a „prins” mai puțin. Astfel, în județul Arad, suprafața lucrată în acord global a reprezentat numai 13% din suprafața totală, în Ialomița — 20%, Bihor — 27%, Bacău — 36%, Vaslui — 33%, Timiș — 34%, Prahova — 34%. Aceste procente denotă o mai slabă preocupare din partea factorilor de răspundere de a populariza și extinde această formă care, în multe

părți s-a dovedit stimuloare prin efectele ei asupra producțiilor și a veniturilor unităților și membrilor cooperatori.

Dintr-o analiză efectuată în 42 de cooperative agricole din județele Iași, Brăila, Mureș, Buzău, Vrancea, Tulcea, Ilfov și Dimbovița a reieșit că, acolo unde acordul global a fost temeinic cunoscut și organizat, rezultatele au fost bune și foarte bune. Astfel, la cooperativa agricolă din Vinători, județul Iași, pe suprafața lucrată în acord global s-au realizat 4520 kg de struguri la hectar, în comparație cu 1350 kg la ha cît s-au obținut pe suprafața lucrată după sistemul bazat pe norme. Asemenea situații s-au întîlnit și la cooperativele din Românești, județul Iași, Merei, județul Buzău, Olteanca, județul Vilcea etc.

În unitățile analizate, repartizarea suprafețelor s-a făcut diferit, în funcție de specificul unității și de opțiunile cooperativelor: pe echipe, grupe de familii, familii și braț de muncă. Forma cea mai mult adoptată s-a dovedit a fi însă repartizarea suprafețelor și a sarcinilor pe braț de muncă, în special în județele Mureș, Ilfov, Iași, Buzău și Brăila, urmată de organizarea pe echipe, formă folosită în special în județul Vrancea. În unități, sarcinile de plan s-au stabilit diferențiat în funcție de soiurile existente, potențialul de producție, densitatea butucilor, fertilitate, vîrsta plantației și gradul de mecanizare, cu tarife diferențiate pe fiecare parcelă și solă în parte.

Despre eficiența respectării opțiunii cooperativelor vorbesc rezultatele. Astfel, cooperatorul Ion Jipa de la cooperativa din Merei, județul Buzău, care a lucrat în acord 3 hectare de vie, a obținut o producție medie de 12 300 kg la ha, cu peste 4 000 kg la ha față de plan. În județul Vrancea, unde predomină forma de organizare pe echipe, poate fi citat exemplul echipei nr. 3 de la C.A.P. Timboești, condusă de Ionel Iordănescu, care de pe circa 15 hectare a realizat 11 900 kg la ha, față de 9 900 kg la ha planificat. La C.A.P. Valea Mare, județul Mureș, echipa lui Ioana Dumitrașcu a

obținut un spor, față de plan, de 1500 kg la ha pe suprafața lucrată în acord global.

Una din problemele esențiale ale reușitei sistemului de retribuire în acord global în viticultură este cea a duratei angajamentelor, știut fiind că vița de vie este o cultură la care modul de îngrijire și de efectuare a lucrărilor are repercusiuni și în anii următori. În general, angajamentele încheiate între unități și cooperatori au fost de un an. Totuși, o serie de cooperative din județele Mureș, Vilcea și Buzău au repartizat cooperativilor suprafețele pe o durată de 5 ani. O bună experiență în acest sens o au unitățile din județul Mureș. Aici, circa 2 000 de hectare au fost repartizate spre a fi lucrate în acordul global pe circa 5 ani și chiar 10 ani. Anul acesta, cooperatorii și-au manifestat dorința de a lucra integral viile în acord global.

„Și în județul nostru — ne spunea Mircea Mitea, inginer șef la I.V.V. Dolj — intenționăm ca în 1973 să promovăm la asociația intercooperatistă

de la Bechet contractele pe 5 ani, cooperatorii fiind, astfel, stimulați ca în fiecare an să execute lucrări corespunzătoare și la timp”.

Din cele arătate reiese concluzia că și în viticultură, acordul global are „teren” de afirmare, fiind un puternic stimulent în sporirea producțiilor și a veniturilor. Anul 1973 trebuie să fie anul generalizării lui, deoarece nivelul producțiilor depinde nu numai de aplicarea tehnologiei viticole, ci și de cointeresarea cooperativilor. În această perioadă, cînd au loc alcătuirea și definitivarea formațiunilor de muncă este prilejul cel mai nimerit pentru stabilirea măsurilor concrete referitoare la generalizarea acordului global. Fiecare cooperativ și mecanizator trebuie să cunoască de pe acum în ce echipă va lucra și pe ce terenuri, pentru a efectua la timp lucrările din plantații.

Eugeniu GORCEA

La S.M.A Crînguri, județul Dimbovița, reparațiile la tractoare decurg într-un ritm tot mai viu.

Foto: C. DUMITRU

Industria alimentară

☉ sursă de economii insuficient exploatale

ÎNNOIREA TEHNOLOGIILOR ÎN TRANSPORTURILE INTERNE

Eforturile depuse pînă în prezent pentru înnoirea tehnologiilor de producție au avut ca rezultat, în industria alimentară, sporirea gamei de sortimente, creșterea calității produselor și a productivității muncii, scăderea costurilor. Cu toate acestea, un studiu mai atent al activităților din întreprinderi pune în evidență multe costuri neeconomice, risipirea unor însemnate fonduri materiale și bănești. Astfel de curenți le observăm dacă analizăm, de pildă, tehnologiile după care se efectuează transporturile interne ale mărfurilor. Cum se explică această situație? În general, factorii conducători ai producției își concentrează preocupările tehnice și organizatorice asupra proceselor de producție propriu-zise. Din această cauză — și nu este singura — problemele tehnologiilor după care se execută încărcarea-descărcarea mărfurilor, circuitele materialelor prime a materialelor, ambalajelor, semifabricatelor și produselor finite pînă în faza de livrare la beneficiar, adică transportul intern al mărfurilor se neglijează, de obicei, în multe unități.

Dacă avem în vedere că la unele mărfuri manopera efectivă pentru toate fazele de transporturi interne egalează sau depășește chiar valoarea manoperei consumate pentru fabricație, înțelegem mai ușor de ce trebuie să ne preocupăm mai concret de înnoirea tehnologiilor în transporturile interne.

Modernizarea în domeniul transporturilor are în vedere măsuri tehnice și tehnologice la nivel de **macroeconomie** — pentru dezvoltarea transporturilor de mărfuri pe palete, în containere și transconținere, corelate cu mijloace de transport extern corespunzătoare — și măsuri tehnice și tehnologice la nivel de **microeconomie**, adică modernizarea transporturilor interne în cadrul întreprinderilor, a unităților componente ale centralelor industriale.

În scopul obținerii unui progres rapid și eficient în acest domeniu, prin H.C.M. nr. 921 din 22 iulie 1971 a fost elaborat și aprobat „PROGRAMUL PRIORITAR DE CERCETĂRI PENTRU DEZVOLTAREA TRANSPORTURILOR DE MĂRFURI PE PALETE, ÎN CONTAINERE ȘI TRANSCONȚINERE”. La nivel de macroeconomie, programul se realizează prin acțiuni coordonate pe întreaga țară și are în vedere măsuri de perspectivă, iar la nivelul întreprin-

derilor, al centralelor industriale al subramurilor sarcina este de modernizare a tehnicii și tehnologiilor în transporturile interne a mărfurilor pe baza unor măsuri concrete, prevăzute în planurile întreprinderilor și a centralelor industriale pentru anul 1973 și în perspectivă.

Este cunoscut că în întreprinderile aparținând sectoarelor carne, zahăr, ulei, bere, lapte și alte subramuri ale industriei alimentare, pentru transporturile interne se cheltuiesc, încă, mari fonduri, care au o pondere apreciabilă în costurile producției. Înnoirile tehnologice la aceste activități urmăresc să pună în valoare marile rezerve interne existente. Cîteva studii tehnico-economice efectuate pînă în prezent la întreprinderile Departamentului industriei alimentare au condus la soluții concrete, imediat aplicabile și care asigură întreprinderilor economii ce însumează peste patru milioane de lei.

Un astfel de studiu a fost recent efectuat la zece unități din industria cărnii.

În frigorigere, ca urmare a sistemului de construcție, fluxul tehnologic al transporturilor interne se caracterizează prin două sensuri: primul, reprezintă circulația mărfurilor pe orizontală, cu un grad mai dezvoltat de paletizare și electromecanizare (la frigorigerele Bacău, Cluj, Sibiu, Timișoara, Ploiești și altele), iar al doilea privește circulația mărfurilor pe verticală (la frigorigerele Craiova, Tg. Mureș, Brașov, Iași, Arad și altele) în care procesele tehnologice de încărcare-descărcare și transport a mărfurilor se realizează manual, cu o mare cheltuială de forță de muncă și fonduri bănești. Din cauza utilizării unei tehnologii neadequate, la frigorigerul din Craiova costul manoperei este de 3—4 ori mai mare, comparativ cu alte frigorigere.

Această primă investigație a fost urmată de un studiu mai concret, mai profund, la cele zece frigorigere susamintite; s-au analizat dotarea tehnică, tehnologiile după care se execută încărcarea-descărcarea și transportul mărfurilor, organizarea locurilor de muncă, ritmicitatea activităților, starea tehnică a mijloacelor de transport, poziția și omogenitatea echipelor de lucrători.

Parcursind fluxul tehnologic, s-a început analiza cu felul în care sînt dota-

te rampele de încărcare-descărcare. A rezultat că la toate frigorigerele aceste operațiuni se execută manual. Au fost găsite mai multe soluții — descărcarea cărnii din autovehicule sau vagon pe cîrlig cu role, pe linii de transport aeriene sau introducerea procesului de încărcare-descărcare a mărfurilor ambalate prin deplasarea lor pe bandă de transport extensibilă cu role. Numai această a doua soluție are ca efect economic reducerea manoperei cu 0.24 ore pe tonă, respectiv o eficiență economică anuală de 191 381 lei.

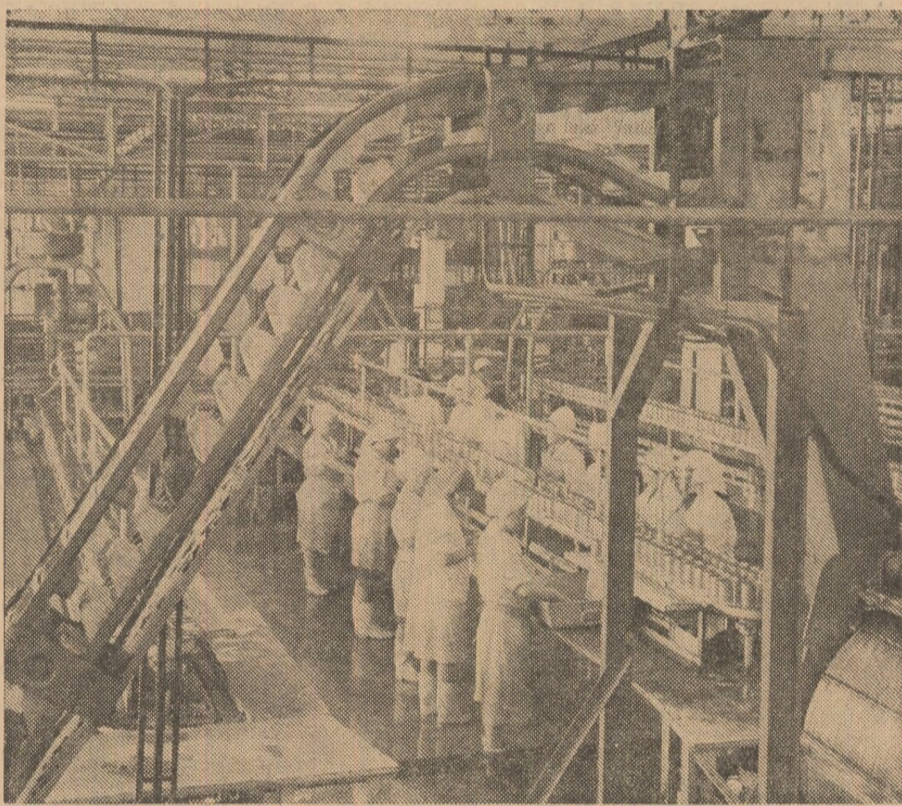
Dar soluțiile aplicabile nu se opresc aici. Utilizarea unor macarale simple, a unor „poduri” de ridicat și coborît mărfuri, a dispozitivelor de ridicat și coborît montate pe obloanele autovehiculelor și altele care permit utilizarea unor palete simple și a transportului acestora cu cărucioarele de tip Hubwagen reprezintă înnoiri eficiente în tehnologia transportului intern.

Soluțiile proiectate pe ansamblul acestor mari unități s-au concretizat în introducerea și extinderea paletizării și containerizării. Renunțarea totală la transportul manual al mărfurilor, introducerea și extinderea mijloacelor electro-mecanice de ridicare-coborîre și vehiculare au condus la însemnate economii — de peste 357 000 lei. Mai mult decît alți, prin aplicarea acestor soluții, o sută de muncitori de la această

activitate auxiliară poate fi transferată în secțiile direct productive. În plus introducerea tehnologiei de paletizare și containerizare reduce aproape la zero pierderile prin manipulare, previne degradarea proprietăților fizico-chimice ale mărfurilor. Totodată, se reduce la minimum timpul de încărcare-descărcare a vagoanelor și autovehiculelor, fapt ce mărește coeficientul de utilizare a acestora și, în final, are ca efect reducerea costurilor pentru 1 000 de lei producție-marfă vîndută și încasată.

Sporirea volumului mărfurilor obligă conducerile întreprinderilor să analizeze cu răspundere toate aspectele organizatorice și tehnologiile care se aplică în transportul intern. Extinderea paletizării și paletizării produselor (carne, păsări, preparate de carne, legume și fructe conservate prin frig), extinderea paletizării și containerizării, utilizarea mijloacelor mecanice și electro-mecanice de încărcare-descărcare și transport, reprezintă căi principale de înnoire a transporturilor interne ale mărfurilor și să nu uităm, importante surse de economii.

Victor IONESCU
Centrul de organizare
și studii muncii
în industria alimentară

Fabrica de conserve din Calafat. Umplerea și închiderea recipientilor se face mecanizat, în condițiile unei igiene desăvîrșite.

Faptul că fabrica noastră a fost desemnată de conducerea ministerului să devină unitate-model a generat răspunderi deosebite. Pentru a confirma această înaltă apreciere și pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de Conferința Națională a partidului privind îndeplinirea cincinalului înainte de termen, organizația noastră de partid și cea sindicală au desfășurat o intensă muncă politică, de conectare a fiecărui om la priza marilor răspunderi politice și sociale ale activității noastre de producție. Aș putea spune că, la noi, fiecare muncitor și inginer privește acum sarcinile sale de serviciu ca pe o problemă de etică socialistă; toți muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii se simt obligați să contribuie, la locul lor de muncă, la perfecționarea continuă a muncii, să sporească eficiența economică în toate sectoarele de producție, să întărească disciplina, să vină mereu cu concepții proprii, cu soluții concrete pentru o organizare tot mai bună a activității. În fabrică domnește un spirit de permanentă emulație, de inițiativă creatoare, specifică oamenilor muncii din societatea noastră.

La începutul anului trecut, în fabrica noastră s-a desfășurat o amplă acțiune de descoperire și valorificare a rezervei interne, stabilindu-se un plan de măsuri tehnico-organizatorice pe fiecare secție, brigadă și loc de muncă. Acest plan a fost, apoi, amplu dezbătut și îmbogățit în adunări sindicale. A fost cea mai mare acțiune colectivă de mobilizare a capacităților creatoare ale oamenilor din ținara noastră fabrică. Rezultatele au fost peste așteptări.

Bunaoară, se folosesc acum la maximum capacitățile de producție, deoarece s-a trecut la lucru în trei schimburi — în tură continuă; drept rezultat,

prelucrăm astăzi în plus 19 tone semințe de floarea-soarelui în 24 de ore. Apoi, a fost scurtat cu zece zile timpul planificat de reparație a utilajului; această a determinat realizarea peste plan a unei producții marfă de peste 1,1 milioane de lei. S-a organizat, pe tot par-

S-a elaborat un studiu pentru reducerea consumului de apă pentru răcire, necesară la secțiile de extracție și rafinare, ceea ce va aduce o economie anuală de 1 milion de lei. Pentru anii 1974-1975 s-a întocmit un studiu privind paletizarea și transconținerea sticle-

cum pe canalele cele mai scurte, această dînd posibilitatea factorilor de conducere să-și exercite atribuțiile cu maximum de eficiență.

O atenție deosebită a acordat-o colectivul nostru pregătirii și perfecționării profesionale a cadrelor, la toate nivelele de calificare. Zece de ingineri, maiștri, tehnicieni, contabili nu fost reciclați. Au fost, totodată, calificați — la un înalt nivel profesional — pentru posturile-cheie, 69 de muncitori. În paralel, tuturor cadrelor cu pregătire superioară li s-au fixat teme de studiu, care vizează probleme concrete de organizare științifică a producției și a muncii din fabrica noastră.

Toată această emulație colectivă, această autoperfecționare cotidiană a muncii noastre a avut rezultate cît se poate de pozitive. În anul trecut ne-am depăși sarcinile de plan: cu 13,2 milioane lei la producția globală și cu 22,2 milioane de lei la producția marfă, obținându-se în plus 1 204 tone de uleiuri brute, 809 tone de uleiuri comestibile, 240 tone de uleiuri tehnice din in și altele.

Acum desfășurăm o nouă acțiune de perfecționare a producției și muncii din fabrica noastră, ne străduim să extindem la toate locurile de muncă experiența celor mai buni, să îmbunătățim condițiile de muncă, să modernizăm, în continuare, tehnologiile de producție, sistemul de prelucrare a datelor, transporturile interne etc. Experiența anului 1972 ne-a dat o foarte mare încredere în forțele noastre de concepție, creație și execuție.

Ing. Marcela CIOCAN
director
al Fabricii de ulei
Constanța

La fabrica de ulei din Constanța

Fluxul autoperfecționării cuprinde toate compartimentele

Recent, la Fabrica de ulei din Constanța — una dintre unitățile model din industria alimentară — a avut loc un schimb de experiență pe tema organizării superioare a muncii și a producției. Participanții — reprezentanți ai comitetelor oamenilor muncii și ai sindicatelor din toate fabricile de ulei din țară — au studiat cu atenție experiența dobîndită de colectivul fabricii constanțene, care a obținut, în anul ce a trecut, rezultate deosebite în îndeplinirea planului de producție. În rîndurile de mai jos, directoarea acestei unități frunțase împărtășește din experiența în organizarea științifică a producției și a muncii, acumulată aici.

cursul procesului de producție, un sistem riguros de control al calității — în care autocontrolul și instituirea unui sistem informațional, operativ, au un mare rol. Consecința: s-au eliminat total rebuturile, nu mai avem deloc refuzuri de calitate. Au fost concepute și îndeplinite o serie întregă de alte îmbunătățiri tehnologice.

Nici perspectiva n-a fost neglijată.

lor îmbuteliate sau a sticlelor goale, ceea ce va moderniza toată tehnologia transportului intern de la noi și va aduce o economie de 200 000 lei pe an.

A fost modernizat pînă și circuitul informațional privind procesul tehnologic și cel de urmărire a producției, fapt ce contribuie la luarea unor decizii optime. Comunicarea deciziilor se face a-

ADUNĂRILE GENERALE ALE SALARIAȚILOR — foruri importante pentru dezbaterile și soluționarea problemelor economice și sociale

Între 20 ianuarie și 15 februarie 1973 se vor desfășura în întreaga țară adunările generale ale oamenilor muncii din întreprinderile agricole de stat și stațiunile pentru mecanizarea agriculturii, în cooperativele agricole de producție și asociațiile intercooperatiste.

Este un moment deosebit de important din viața unităților agricole, deoarece, la început de nou an, în cadrul acestor foruri unde se iau hotărâri importante pentru continuarea dezvoltării activității de producție, se pot dezbate toate problemele ce vizează îndeplinirea sarcinilor de plan, îmbunătățirea procesului de producție și a condițiilor de muncă și de trai ale oamenilor.

Potrivit îndrumărilor date ca și în alți ani, la adunările generale ale oamenilor muncii se vor prezenta dările de seamă pe bază de bilanț, asupra activității și rezultatelor ce s-au obținut în 1972 în întrecerea socialistă și se vor lua măsurile corespunzătoare în vederea realizării planului pe 1973 la nivelul indicatorilor maximi. În cadrul adunărilor, se vor defini, totodată, angajamentele salariaților și ale celorlalți oameni ai muncii, în scopul depășirii sarcinilor de plan. Cu același prilej, urmează a fi aprobat și noul contract colectiv pe anul 1973.

Având loc la puțină vreme după sărbătorirea celei de-a 25-a aniversări a proclamării Republicii, în cinstea căreia oamenii muncii și-au mobilizat toate forțele pentru a obține noi și importante succese, menite să ducă la înflorirea economiei naționale, adunările generale ale oamenilor muncii vor evidenția atașamentul lor la politica înțeleaptă a partidului, hotărârea lor fermă de a traduce în viață sarcinile trasate de Congresul al X-lea și Conferința Națională a partidului, de a realiza neabătut obiectivele stabilite, încât anul în curs să devină etapa hotărâtoare pentru îndeplinirea cincinalului înainte de termen.

Adunările generale pe I.A.S., S.M.A., C.A.P., stațiuni experimentale, unități ale industriei alimentare etc., vor fi precedate de adunări ale oamenilor muncii pe secții, șantiere, ferme și briăzi.

Comitetele sindicatelor au datoria ca, sub îndrumarea organizațiilor de partid, să sprijine comitetele oamenilor muncii, acordând toată atenția întocmirii dărilor de seamă pe bază de bilanț, analizând în spirit critic și autocritic,

cum și-au desfășurat munca unitățile respective, comitetele și consiliile oamenilor muncii, cum au fost asigurate condițiile materiale, organizatorice și sociale pentru realizarea prevederilor de plan, a investițiilor propuse, a sarcinilor la export și a angajamentelor ce s-au luat în cadrul întrecerii socialiste.

Dările de seamă trebuie să sublinieze limpede rezultatele pozitive, dar și greutățile ce s-au ivit pe parcursul activității anuale, analizându-se, de exemplu, sprijinul centralelor și al trusurilor, al organelor sindicale superioare, în rezolvarea problemelor legate de procesul de producție.

Experiența anilor trecuți a demonstrat că adunările generale se pot desfășura rodnic atunci când salariații iau cunoștință din vreme de ordinea de zi a dezbaterilor. De aceea, este necesar ca, paralel cu pregătirea materialelor ce vor fi prezentate, conducerea unităților, comitetele oamenilor muncii și comitetele sindicatelor să aducă din timp la cunoștința salariaților problemele respective, încât un număr cât mai mare de muncitori, de specialiști să fie în măsură să ia cuvântul și să contribuie la elaborarea celor mai potrivite măsuri și soluții menite să ducă la realizarea și depășirea planului de producție, la limitele maxime stabilite.

Adunările generale trebuie să constituie un înalt forum de afirmare a exigenței și inițiativei creatoare a maselor. Se impune ca, în cursul dezbaterilor, să se țină seama de îndrumările tovarășului Nicolae Ceaușescu la Plenara C.C. al P.C.R. din noiembrie 1972, cu privire la utilizarea pe scară largă a tehnologiilor înaintate, la folosirea întregii capacități de lucru a mașinilor, atelierelor, suprafețelor productive, la reducerea consumurilor de materiale și materii prime, la evitarea oricărei risipe, la pregătirea temeinică a forței de muncă și perfecționarea cunoștințelor profesionale, la creșterea productivității muncii, obținerea unor cât mai importante economii, la creșterea calității produselor și a rentabilității unităților.

Este de dorit ca în cadrul discuțiilor și propunerilor din adunările generale, să se accentueze asupra necesității continuării acțiunii de concentrare a resurselor materiale și financiare, în vederea realizării unor obiective de investiții productive. În mod deosebit este necesar să se ia măsurile tehnice și organizatorice ce se impun în vederea utilizării raționale a terenurilor,

pentru mobilizarea și concentrarea tuturor forțelor și mijloacelor la lucrări de îmbunătățiri funciare — îndiguiri, irigații, combaterea eroziunii solului — ca și în vederea introducerii metodelor moderne de lucru la culturile vegetale, în zootehnie, în scopul creșterii continue a producției agricole.

O grijă deosebită trebuie să se manifeste pentru examinarea modului cum au fost perfectate obligațiile contractuale, măsurile luate pentru livrarea la timp a produselor agricole la fondul de stat.

Analizându-se cum se păstrează și se dezvoltă proprietatea obștească, adunările generale din unități au datoria să dezbate și măsurile ce trebuie luate în vederea recuperării eventualelor pagube, a sancționării actelor de risipă, de proastă gospodărire, sau sustrageri din avutul obștesc.

Comitetele sindicatelor au datoria să creeze acel climat de dezbateri necesar întronării ordinii și disciplinei, organizării judicioase a producției, a retribuiri oamenilor, a întăririi fermelor, a brigăzilor și echipelor. Este necesar să se ia, cu prilejul adunărilor generale, măsurile necesare în vederea aplicării și generalizării retribuiri muncii pe baza acordului global, în toate sectoarele de producție, în formele cele mai potrivite pentru fiecare unitate.

În adunările generale din S.M.A., între altele, va trebui să se acorde atenția cuvenită creșterii gradului de mecanizare, în toate sectoarele de producție, inclusiv cel zootehnic. De asemenea, în I.A.S., S.M.A., stațiuni experimentale, unități ale industriei alimentare cu prilejul adunărilor generale este necesar să fie confirmate consiliile de control muncitorească al activității economice și sociale, precum și comisiile pe domenii de activitate care vor funcționa, sub conducerea comitetelor de partid, ca organisme obștesc ale comitetelor și consiliilor oamenilor muncii, și comisiile de judecată.

În adunările generale se vor alege, totodată, și reprezentanții oamenilor muncii în organele de conducere colective, precum și cei ce vor participa la adunările generale ce se vor ține în cursul anului. În sfârșit, cu acest prilej se vor dezbate și aproba contractele colective, stabilindu-se măsurile necesare pentru desfășurarea activităților de producție în condiții optime, îndeplinirea unor noi și urgente obiective destinate continuării îmbunătățirii a condițiilor de muncă și creșterii nivelului de trai al oamenilor.

Proiectele contractelor colective trebuie să fie afișate la locurile de muncă cu 15 zile înainte de data ținerii adunărilor generale, spre a fi cunoscute și a li se putea aduce noi și valoroase propuneri de îmbunătățire.

Buna desfășurare a adunărilor generale ale oamenilor muncii este chezură în mare măsură de sprijinul pe care comitetul uniunii sindicatelor pe ramură și comitetele sindicatelor din unitățile de stat, îl vor acorda în pregătirea acestora, în soluționarea propunerilor valoroase ale salariaților, astfel încât toate energiile să fie canalizate către îndeplinirea și depășirea planului de producție, către înflorirea unităților și creșterea bunăstării oamenilor.

BREVIAR JURIDIC

PLATA DEPLASĂRII PE O ZI

Sunt situații, mai ales în agricultură, când deplasarea unui angajat în interes de serviciu, de la sediul unității la unitatea sau unitățile unde are delegare, nu necesită decît o singură zi. Întrebarea este dacă, în acest caz, se plătește sau nu diurna, pe lângă cheltuielile de transport (avion, tren, autobuz, vapor sau autoturism personal).

În acest sens, art. 12 din H.C.M. nr. 822/1959, republicată în Colecția de hotărâri și Decrete nr. 33/1963 privind reglementarea drepturilor bănești ale angajaților care se deplasează în interes de serviciu și celor detașați, prevede că diurna de delegare se plătește în raport cu numărul zilelor calendaristice în deplasare și anume de la ora plecării pînă la ora înapoierii, socotindu-se pentru fiecare 24 ore — cîte o zi de deplasare. Angajații au dreptul la diurna (indemnizație) numai în cazul cînd deplasarea lor durează minimum 12 ore. De la acest minimum nu se pot acorda derogări.

Normele de decontare și control ale cheltuielilor de deplasare și delegare nr. 11850, din 19 octombrie 1963, la punctul 4 precizează de asemenea, că atunci cînd delegarea se efectuează într-o singură zi, angajații vor putea deconta diurna numai dacă durata delegării este de cel puțin 12 ore. În același timp, prin punctul 7 se face precizarea că plecarea în delegație se socotește de la ora plecării mijlocului de transport folosit (tren, autobuz, vapor, avion, autoturism personal) din localitatea unde angajatul își are locul de muncă obișnuit sau unde este sediul unității în care lucrează. Pentru întoarcerea din delegare se socotește ora sosirii mijlocului de transport cu care angajatul se înapoiază în localitatea unde își are locul de muncă obișnuit, sau a sediului unității la care lucrează.

Cu acest prilej, menționăm că vizele pe ordinul de serviciu pe care salariații trebuie să le obțină de la unitatea unde s-au deplasat pot fi confirmate cu o singură semnătură și ștampilă, numai în situația în care sosirea și plecarea de la unitatea respectivă are loc în aceeași zi. Altfel, va trebui obținută viza la prezentarea în unitate, iar la plecarea se va lua o nouă viză, cu data părăsirii unității și confirmarea, dacă este cazul, că salariatului delegat nu i s-a asigurat cazarea.

OBLIGAȚIILE CHIRIAȘULUI PRIVIND REPARAREA IMOBILULUI

Dispozițiunile legale care reglementează obligația chiriașului în legătură cu repararea imobilului în care locuiește, sînt cuprinse în legea nr. 10 din 9 mai 1968, HCM nr. 1651 din 30 iulie 1968, precum și în instrucțiunile nr. 33 110 1968 și 3 108/1969 ale Comitetului de Stat pentru Economia și Administrația Locală.

Astfel, art. 65 din Legea nr. 10 1968 prevede că, chiriașii sînt obligați, în afară de plata chiriei, și la întreținerea și repararea elementelor de construcții și instalații din interiorul locuinței și ale părților de folosire comună ale clădirii și anexelor acesteia, pe toată durata de serviciu a elementelor respective. În sarcina lor cade, de asemenea, repararea și înlocuirea elementelor de construcții și instalații deteriorate, ca urmare a folosirii lor necorespunzătoare, indiferent dacă acestea sînt în interiorul sau exteriorul clădirii.

Iată cîteva din aceste lucrări care ead în sarcina chiriașului: zugrăveli, vopsitorii, înlocuirea globurilor, becurilor, întrecupătoarelor, prizei, fasonurilor, robinetelor de tot felul, oglinzilor, geamurilor sparte sau lipsă, întreținerea și repararea antenelor de radio și televiziune, a mobilierului din dotarea locuinței, curățirea cosurilor de fum, a cromatoriilor, vidanjarea haznalelor de tip uscat etc.

Dispozițiunile legale prevăd că, în cazul neîndeplinirii de către chiriași a obligațiilor pe care aceștia le au cu privire la întreținerea și repararea spațiului locativ pe care-l folosesc, lucrările necesare vor fi executate în contul acestuia de către proprietar. Mai menționăm că, în cazul în care chiriașul nu respectă obligațiile cu privire la întreținerea, repararea, folosirea suprafeței locative închiriate precum și la plata chiriei cuvenite, potrivit prevederilor legale, proprietarul poate cere evacuarea acestuia în condițiile legii.

Vasile BRĂILOIU
consilier juridic șef

Săptămîna trecută, la Institutul agronomic din București, a avut loc o ședință de instruire și verificare a cunoștințelor de protecția muncii, la care au luat parte cadre de conducere din Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare și Apelor, din departamente și centre, precum și din alte unități subordonate ministerului. În cadrul ședinței au fost prezentate expuneri și filme documentare specifice activității de protecție a muncii în agricultură și industrie alimentară, după care a urmat o testare a cunoștințelor, pe baza unor chestionare. În fotografie: aspect din timpul ședinței.

Foto: C. DUMITRU

AGRICULTURA PE GLOB

ORIZONTURI

O vizită de documentare efectuată în Republica Populară Chineză ne-a oferit posibilitatea să cunoaștem câteva din aspectele esențiale ale pisciculturii chineze în apele dulci.

Timp de aproape două săptămâni am străbătut mai multe zone și unități piscicole, vizitând în provincia Hupei, ferma Est-Vest a orașului Uhan, ferma piscicolă Hanc Ho, brigada piscicolă colectivă „Victoria”, din comuna Eliberarea, ferma piscicolă din comuna Pacea, Institutul de hidrobiologie din orașul Uhan, în regiunea limitrofă cu Shanhai, ferma piscicolă de stat din județul Nan Hui, ferma de cercetări piscicole din județul Cin Pu, iar în apropiere de Pekin, ferma piscicolă din județul Huai-Lo. Pretutindeni am fost întâmpinați cu deosebită prietenie și sollicitudine tovarășească. Călătoria de documentare ne-a oferit prilejul unui prețios schimb de experiență în domeniul creșterii peștelui în apele dulci.

Aspectele de sinteză privind piscicultura în Republica Populară Chineză relevă zonarea creșterii peștelui de apă dulce în cinci părți și anume: piscicultura în fluviul Ian Ti și în riul Hual, caracterizată prin predominanța lacurilor și riușilor și a celor mai importante centre pentru creșterea peștelui, ocupând circa 50 la sută din suprafața apelor piscicole chinezești; piscicultura pentru zona fluviului Tu, care de-

ține 17 la sută din arealul piscicol al țării; zona fluviului Galben și a riului Hai, cu 18 la sută; zona fluviului Amur și a riului Lea, careia îi revin 12 la sută din suprafața piscicolă și provincia Sin Cian Uigun, cu 3 la sută din totalul suprafeței destinate pisciculturii.

Aplicarea celor mai eficiente metode de piscicul-

hectar pentru bazinele piscicole cu suprafețe mici și 750—900 kg/ha pentru bazinele piscicole considerate cu suprafață medie.

Piscicultorii chinezi folosesc cu pricepere și inventivitate, atât condițiile favorabile de climă (datorită cărora perioada de furajare în zonele cu pondere piscicolă este de 8—10 luni pe an), cit și cele mai econo-

De asemenea, o latură calitativ superioară a muncii piscicultorilor din Republica Populară Chineză o constituie, în majoritatea unităților piscicole — ferme de stat sau colective, asigurarea producerii puiețului pe baza reproducerii artificiale, acțiune care a început din anul 1958 și se folosește în principal la cele 4 specii importante pentru piscicultura țării, respectiv pentru crapul alb, crapul cu pete, crapul de iarbă și crapul scoiclar.

În ce privește cercetarea științifică, aceasta este preocupată să răspundă nevoilor stringente ale producției, fiind intim legată de soluționarea operativă și economică a diferitelor probleme ale practicii piscicole.

Piscicultorii chinezi muncesc cu energie și elan revoluționar pentru continua dezvoltare a acestei ramuri, orientându-se către concentrarea zonelor cu condiții foarte bune pentru creșterea peștilor, pe suprafețe mari, cu asigurarea efectivă de puieți și furaje ieftine, pentru obținerea unor producții piscicole din ce în ce mai înalte, cantitativ și calitativ.

Ing.

Ion ALEXANDRESCU
șef de compartiment
în Centrala peștelui

Mihail SAVLOSCHI
directorul
Întreprinderii
piscicole București

PISCICULTURA DE APĂ DULCE

Note de drum din R.P.Chineza

tură, îmbinând elementele de tradiție cu tehnica modernă, aplicată potrivit condițiilor locale, în complexul de măsuri vizând utilizarea largă a resurselor interne, a făcut posibilă creșterea producției piscicole de apă dulce de 8—9 ori în anul 1972, comparativ cu perioada dinaintea de eliberare, luând ca bază anul 1949. Producția piscicolă prezintă valori ridicate, acestea variind între 7 500 și 9 000 kg de pește la

micoase furaje de care dispun.

În rîndul aspectelor noi ale pisciculturii chineze, care are o bogată experiență în utilizarea vegetației acvatice ca furaj — cultivând în special iarba de Sudan — cit și în furajarea peștilor cu bălegar de vacă, de porc și fructe stricate, trebuie relevată folosirea apelor menajere orășenești pentru hrănirea orășeneștilor piscicole în condiții de economicitate sporită.

Pe căile noi ale științei

EXPERIENȚE PENTRU ZOOTEHNIA DE MIINE

În Marea Britanie, trei sferturi din efectivul de taurine pentru lapte și pentru carne sînt obținute actualmente pe calea însămințării artificiale. Date fiind progresele realizate în domeniul conservării și manipulării materialului seminal, se prevede ca, în următorii cîțiva ani, reproducătorii aflați în centrele britanice de însămințări artificiale să servească la însămințarea unui număr mai mare de vaci peste hotare decît în țară — afirmă publicistul englez Adam Buckham care este, în același timp, crescător de animale.

Serviciul de însămințări artificiale și-a început activitatea în Anglia cu peste 30 de ani în urmă. În acest rîstimp, activitatea a evoluat, ceea ce a permis o raționalizare treptată a creșterii animalelor. Concomitent, îmbunătățirea tehnicilor însămințării artificiale a permis forurilor științifice de specialitate să consacre mai mult timp studiilor asupra detectării și eventualei modificări a oestrului, asupra obținerii de gemeni, asupra transplantului de zigoti etc.

Detectarea cu regularitate a căldurilor la vacile de lapte este o problemă a cărei importanță crește pe măsură ce se măresc efectivele de animale și se intensifică producția de lapte. În momentul de față, se află în studiu diverse metode de detectare între care cea mai interesantă pare să fie cea bazată pe un aparat electronic care măsoară automat temperatura laptelui, chiar în momentul în care este muls. Această temperatură este legată de temperatura corpului, iar o creștere bruscă a ei ar putea indica faptul că animalul este în călduri.

Un șir de experiențe au fost consacrate obținerii de fătări multiple — trei, patru, cinci, șase viței gemeni, dar sistemul nu a dat rezultate satisfăcătoare, deoarece mortalitatea vițeilor a fost foarte ridicată, alăptarea lor — dificilă, iar vacile au devenit adesea sterile. Conclu-

zia acestor experiențe a fost aceea de a stărua asupra obținerii a doi viței gemeni, transplantînd ovulele unei vaci cu performanțe excepționale, în uterul unei vaci tinere.

Cercetări ample întreprinse la Serviciul de fiziologie a reproducției de la Cambridge în estul Marii Britanii, au arătat că dacă ovulele fecundate sînt transferate într-o singură trompă, în general, unul dintre embrioni moare din cauza insuficienței elementelor nutritive. În schimb, dacă în fiecare trompă este transplantat cite un ovul, se obțin fătări gemelare în 73 la sută din cazuri.

În cazul în care există doi fetoși, membranele fetale a le vacii fuzionează și se produce un schimb de celule între cei doi embrioni.

O altă serie de experiențe au fost realizate pentru a se obține ca cei doi

gemeni să fie de rase diferite și de culori diferite. Lucrările experimentale întreprinse au arătat că este posibil ca „gemeni” de rase diferite să fie produși în condițiile aceleiași schimb de celule între embrioni. Pînă acum au fost obținuți „gemeni” de rase amestecate, folosindu-se ovule Hereford/Jersey și Hereford/Friză.

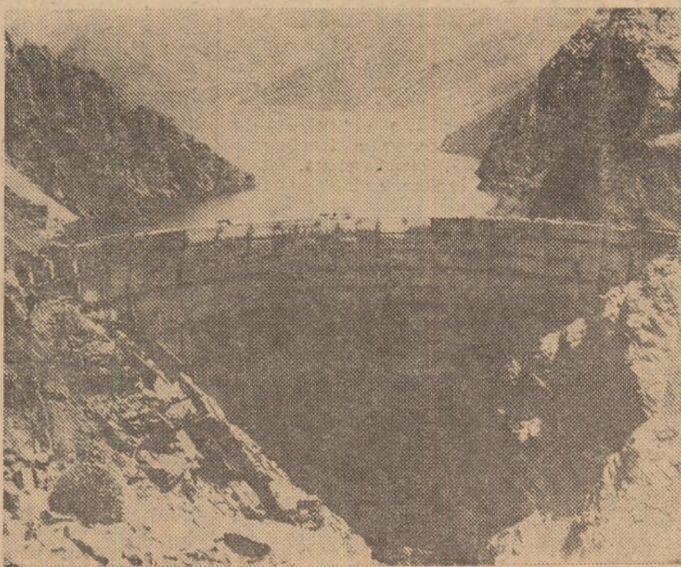
Firește, în domeniul transplantării ovulelor rămîn încă destule probleme de rezolvat. Astfel, este nevoie să se obțină o mare cantitate de ovule fecundate și ca ele să poată fi conservate atîta timp cît este necesar. În același timp, trebuia să se pună la punct o asemenea tehnică care să evite intervenția chirurgicală. În această din urmă privință există deja o metodă bazată pe irigarea oului în uter, recuperarea sa din fluidul de irigare și implantarea cite unul din fiecare trompă printr-un procedeu foarte asemănător însămințării artificiale. O reușită deplină în această direcție ar avea rezultate economice deosebit de importante, echivalente cu cele pe care le-a adus tehnica refrigerării materialului seminal mascul.

Nu încapă îndoială că, în această reușită, în măsura în care ea va putea fi extinsă pe plan mondial, rezidă unul dintre aspectele importante ale zootehniei de miine.

A. COSTA

Barajul Karadze — o imagine a Iranului în construcție.

APA DIN VOLGA PENTRU STEPELE SECETOASE

Geodezistii și hidrologii sovietici au început să traseze albiu noului canal cu lungimea de aproape 500 de kilometri, care va aduce apă stepelor secetoase dintre Volga și Ural. După terminarea construcției fluviului artificial, el va aduce apă pentru irigarea a aproximativ două milioane de hectare de pămînturi din R.S.F.S.R. și Kazahstan. De asemenea, vor primi apă 6 milioane de hectare de pășuni.

Crearea noului sistem de irigații va permite înființarea unei noi mari zone agricole care va produce recolte mari și stabile.

În viitor, o parte din surplusul apelor din Volga va fi dirijat spre Ural pentru dezvoltarea pisciculturii în acest fluviu. Resursele de apă ale fluviului Volga vor fi completate prin returnarea cursului unor fluviu nordice.

DEZVOLTAREA INDUSTRIEI ALIMENTARE A R.P. POLONE

Suma de 8,4 miliarde de zloti cheltuită în R.P. Polonă în 1972 pentru dezvoltarea industriei alimentare reprezintă aproape dublul fondurilor alocate în același scop în anul precedent.

În cursul anului care s-a încheiat au fost puse în funcțiune peste 100 de obiective industriale din ramura alimentară. Această a făcut ca, în mod corespunzător, capacitatea de producție să crească, în indicii valorici, cu aproape 9,5 miliarde de zloti.

În diverse centre ale R.P. Polone se desfășoară construcția unor noi unități industriale care vor fi puse în exploatare în următorii doi ani. Printre cele a căror construcție se află într-un stadiu mai avansat se numără marile combinate de carne de la Elk și Kole care au fiecare capacitatea de aproximativ 100 000 de tone de carne pe an.

NOI SURSE ENERGETICE PENTRU ETIOPIA

Lucrări recente de exploatare executate în Etiopia au detectat o importantă sursă de energie geotermică, printre cele mai importante cunoscute pînă acum. Studiul prospectiv care a durat un an și jumătate a fost efectuat într-o zonă de 300 000 kmp., de către experții ai Organizației Națiunilor Unite în colaborare cu tehnicienii etiopieni. Rezultatul a fost descoperirea unor resurse de energie subpămînteană care pot satisface în mare măsură actualele necesități de energie electrică ale țării.

Pămîntul Etiopiei, oferă locuitorilor săi energie prin intermediul a numeroase izvoare de apă fierbinte, vulcani, vapori supraîncinși, veniți din adîncurile subterane. Acești vapori pot fi dirijați cu ajutorul conductelor direct la turbine producătoare de electricitate.

IN CAUTAREA CAUZELOR

Inflația preocupă actualmente în cel mai înalt grad cercetările economice și politice nu numai în Elveția, ci și în toate țările Pieței Comune — scrie săptămînalul „La Terre Romande” care apare la Lausanne.

Citind declarațiile recente ale președintelui Camerelor de agricultură din Franța, săptămînalul elvețian relevă că agricultorii, realizînd indicii de productivitate înegalăți, au contribuit la lupta împotriva inflației. Ei sînt însă în momentul de față victimele creșterii prețurilor la furniturile care le sînt necesare. La această se adaugă tendința dominantă de scădere a prețurilor agricole al cărei efect prejudiciabil asupra veniturilor agricultorilor nu mai trebuie subliniat.

Cheltuielile familiale pentru alimentație continuă să aibă o importanță psihologică foarte mare. Trebuie subliniat însă că partea din cheltuielile alimentare care revine agricultorilor scade din ce în ce mai mult, între altele, din cauză că consumatorii preferă produse mai elaborate, cu un grad mai înalt de prelucrare și cu o prezentare mai rafinată.

Săptămînalul elvețian citează, de asemenea, o analiză efectuată asupra aceleiași probleme de către Federația Internațională a Producătorilor Agricoli, din care rezultă o dependență crescîndă a agriculturii față de producția industrială de deservire a acesteia (mașini, îngrășăminte etc.) și o absență a controlului prețurilor, fenomen care a căror importanță nu trebuie neglijată.

Este regretabil — consideră mulți dintre conducătorii organizațiilor agricole internaționale — că eforturile pe care le face producția, nu duc la nici un rezultat important la nivelul consumului. Astfel, partea reprezentată de prelucrare și distribuție în valoarea produselor alimentare, parte care se reflectă în cheltuielile de consum ale familiilor, a crescut de la 35% în 1950 la 50% în 1965 urmînd să atingă, după părerea experților, 65% pînă în anul 1980.